

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง กระต่ายน้อยจอมเกเร

ผู้แต่ง ปานกใหญ่

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมีน้ำใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเองอย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ่งตัวตรง

“ เพลง นิ่งตัวตรง ”

นิ่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนูรอคอย มาสั่งมาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่ลิงมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ยอยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่ลิงจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “กระต่ายน้อยจอมเกเร” เด็ก ๆ พร้อมที่จะฟังนิทานหรือยังครับ เอาล่ะพี่ลิงจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “กระต่ายน้อยจอมเกเร” รายละเอียดดังนี้

กระต่ายน้อยมีหน้าตาน่ารักแต่ไม่มีใครคบเป็นเพื่อนเพราะเป็นเด็กเกเร ชอบแกล้งคนอื่น ทุก ๆ วันกระต่ายน้อยจึงต้องมาโรงเรียนคนเดียว กินข้าวคนเดียว เล่นคนเดียว เพื่อน ๆ ต่างก็ เอือมระอากับความเกเรของกระต่ายน้อย วันหนึ่งหมिन้อยเอาดินสอสีมาโรงเรียนและให้เพื่อน ๆ ยืมใช้ด้วย เด็ก ๆ ทุกคนต่างก็ใช้ดินสอสีของหมिन้อยวาดรูปกันอย่างสนุกสนาน “หมिन้อยใจดีจังเลย” กระต่ายน้อยเห็นเพื่อน ๆ รักหมिन้อยจึงรู้สึกอิจฉาและหาวิธีแกล้งหมिन้อย พอเพื่อน ๆ คนอื่นผลอ กระต่ายน้อยจึงขโมยดินสอสีของหมिन้อยไปซ่อนในพงหญ้า หมาน้อยผ่านมาเห็นพอดีจึงเอาเรื่องนี้ ไปฟ้องเพื่อน ๆ จับได้แล้ว

! กระต่ายน้อยจอมเกราะแอบขโมยดินสอสีของหมีน้อยมาซ่อนนี่เอง เพื่อน ๆ พวกมันคิดว่า กระต่ายน้อยกันใหญ่ หลังจากนั้นก็พากระต่ายน้อยจอมเกราะมาให้คุณครูหมีลงโทษ คุณครูหมีจึงให้กระต่ายน้อยขอโทษหมีน้อย กระต่ายน้อยร้องไห้และยอมรับผิด “ฮือ ฮือ หมีน้อย ยกโทษให้กระต่ายน้อยด้วยนะ” หมีน้อยเห็นเพื่อนสำนักผิดจึงให้อภัย “หมีน้อย ไม่โกรธหรอก แต่ถ้ากระต่ายน้อยอยากมีเพื่อนและอยากให้เพื่อน ๆ รักกระต่ายน้อยต้อง เป็นเด็กดีนะจ๊ะ” กระต่ายน้อย รับผิดชอบตั้งใจและเลิกนิสัยเกราะอย่างเด็ดขาด แล้วเด็ก ๆ ทุกคนก็เป็นเพื่อนซี้กันหมดเลย

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น

1. ทำไมไม่มีใครคบกับกระต่ายน้อย แล้วผลเป็นอย่างไร
2. หมีน้อยเอาอะไรมาโรงเรียน หมีน้อยแบ่งสีให้เพื่อน ๆ ใช้หรือไม่
3. กระต่ายน้อยรู้สึกอย่างไรกับหมีน้อย แล้วกระต่ายน้อยทำอย่างไร
4. ใครเห็นกระต่ายน้อยขโมยดินสอสีหมีน้อยไปซ่อน และกระต่ายน้อยโดนอะไร
5. กระต่ายน้อยยอมรับผิดหรือไม่ แล้วหมีน้อยให้อภัยกระต่ายน้อยหรือไม่
6. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง ช้างเกเร

ผู้แต่ง วรวิพรรณ

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ้วชี้

“ เพลง นิ้วชี้ ”

นิ้วชี้อยู่ที่ปาก นิ้วชี้อยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง
 พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พี่แม่วพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่แม่วมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟัง
 หรือเปล่าครับ นิทานที่พี่แม่วจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ช้างเกเร” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะ
 ฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่แม่วจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ช้างเกเร” รายละเอียดดังนี้

นกคู่หนึ่งพักไข่จนได้ลูกนกออกมาสองตัว นกทั้งคู่ต่างรักลูกของมันมาก ทุก ๆ
 วัน พ่อนกจะบินไปหาไส้เดือนมาให้ลูกของมันกิน จนเข้าวันหนึ่ง มีช้างเกเรเดินผ่านมา
 ช้างตัวนี้เที่ยวหักโค่นต้นไม้ตลอดสองข้างทางที่มันเดินผ่าน นกทั้งคู่เห็นเช่นนั้นจึงรีบไป
 ขอร้องต่อช้างว่า “คุณช้างโปรดอย่าหักโค่นต้นไม้ที่มีรังและลูก ๆ ของเราเลย” แต่เจ้าช้าง
 จอมเกเรไม่ฟังเสียงร้องขอของนกทั้งสอง มันเองหวัดและโยกต้นไม้ขึ้นไปมาจนลูกนกที่
 อยู่ในรังตกลงมาตาย พ่อแม่นกเสียใจมาก ทั้งคู่ต่างรำพันอย่างแค้นใจว่า “เราจะต้อง

หาทางลงโทษเจ้าช่างใจร้ายตัวนี้ให้ได้” จากนั้นทั้งคู่จึงพากันไปเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บรรดาสัตว์อื่น ๆ ฟัง ซึ่งสัตว์ตัวอื่น ๆ ต่างรับปากว่า “พวกเราจะช่วยท่านลงโทษเจ้าช่างเกเรตัวนั้นเอง” และแล้วบรรดาสัตว์ทั้งหลายก็พากันไปหาเจ้าช่างเกเรพร้อมกับบอกมันว่า “เจ้าช่างใจร้าย เจ้าจะต้องถูกพวกเราลงโทษ” ช่างจอมเกเรไม่สนใจคำขู่นั้นก็กลับไขว่คว้าใส่แต่ไม่ถูกใครเลย ขณะนั้นเองผึ้งซึ่งรอจิ้งหვეอยู่ต่างกรุเข้าไปต่อยลูกนัยน์ตาของช่างจนบอด จากนั้นเม่นจึงวิ่งเข้าไปสลัดขนของมันใส่ที่อึ่งเท่าช่างจนเจ้าช่างเกเรร้องครวญครางอย่างเจ็บปวด ตาที่บอดทำให้มันวิ่งเปะปะชนต้นไม้ไปจนเกือบถึงยอดผา สักครู่หนึ่งมันก็เริ่มเหนื่อยและรู้สึกกระหายน้ำ “โอ๊ย ! หิวน้ำจังเลย” ช่างบ่น จิ้งหรีดซึ่งรออยู่ด้านบนยอดผา ต่างช่วยกันส่งเสียงร้องดังกังวาน ช่างตาบอดได้ยินเสียงจิ้งหรีดก็คิดว่าตรงนั้นคือบ่อน้ำมันก็ก้าวเท้าตรงไปข้างหน้าและตกหน้าผาตายในที่สุด

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ฟ่อนก แม่นกมีลูกนกทั้งหมดกี่ตัว
2. เข้าวันหนึ่งสัตว์อะไรเดินผ่านมา และมันมีนิสัยอย่างไร
3. ฟ่อนก แม่นกเข้าไปขอร้องอะไรเจ้าช่าง เจ้าช่างเชื่อหรือไม่ ผลเป็นอย่างไร
4. ฟ่อนก แม่นก รู้สึกอย่างไรเมื่อลูกของมันตาย เพราะอะไร
5. ฟ่อนก แม่นกไปบอกกับใครให้ช่วยลงโทษเจ้าช่างเกเร
6. สัตว์ต่าง ๆ ช่วยกันลงโทษเจ้าช่างเกเรอย่างไร
7. ผลปรากฏว่าเจ้าช่างจอมเกเรเป็นอย่างไร เพราะอะไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง เจ้าปากเปิดใจดี

ผู้แต่ง น้องเหม้น

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อนเมื่อ
 เพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่คุณไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน ทำให้
 นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

กำ กำ แบ

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา ลิงน้อยพีธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พีธีกรน้อยพีธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พีธีกรน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง
 เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พีธีกรน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “เจ้า
 ปากเปิดใจดี” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาล่ะพีธีกรน้อยจะเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “เจ้าปากเปิดใจดี” รายละเอียดดังนี้

ริมแม่น้ำสายหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยพืชน้ำไม่แปลกตา และบรรดาไดโนเสาร์ตัวน้อย ๆ
 ไปจนถึงขนาดปานกลาง ที่ชอบรวมตัวกันมาหากินบริเวณริมน้ำ พวกมันเป็นไดโนเสาร์ที่
 กิน แต่พืช ผลไม้เป็นอาหารเท่านั้น จึงไม่มีใครรังแกใคร ทำให้ดินแดนแห่งนี้สงบเงียบ

มีแต่ความรักใคร่ ไม่มีการต่อสู้แก่งแย่งกันมาเป็นเวลานานแล้ว เจ้าไดโนเสาร์ปากเปิด ผู้รักสงบ ก็อาศัยอยู่ที่นี้ด้วยเหมือนกัน มันเป็นที่รู้จักในบรรดาเพื่อน ๆ ไดโนเสาร์ด้วยกันว่าเป็นนักว่ายน้ำและดำน้ำเก่งที่สุดแต่มันไม่เคยโอ้อวดกับเพื่อน ๆ เลย อาหารที่มันโปรดปรานมากคือ พวกพืชน้ำมันมักจะดำน้ำเพื่อสรรหาพืชน้ำแปลกใหม่กินอยู่เสมอ เจ้าปากเปิดมีเพื่อนสนิทอยู่ตัวหนึ่ง เป็นไดโนเสาร์หนุ่มน้อยนิสัยดีหน้าตาประหลาด พวกมันมักจะสรรหาของประหลาด ๆ มาแลกกันกินอยู่เสมอ ครั้งนี้ก็ เช่นกัน ทั้งคู่นำอาหารที่ตนเองหาได้มาแลกกันกินโดยที่ เจ้าปากเปิดนำเอาพืชน้ำมันมาแลกกับ หัวเผือกที่ไดโนเสาร์หนุ่มน้อยหามาได้ ทั้งคู่ต่างก็ชื่นชอบอาหารของกันและกันเป็นอย่างมาก ในขณะที่ทั้งคู่กำลังมีความสุขกับการลิ้มรสความอร่อย ของอาหารแปลกใหม่อยู่นั้น ก็มีเพศผาดล่าเนื้อ เจ้าวายร้ายที่อันตรายสำหรับเหล่าไดโนเสาร์พลัดหลงเข้ามาหากินในดินแดนอันเงียบสงบแห่งนี้ พอเจ้าวายร้ายเห็นทั้งสองมันมุ่งตรงเข้ามาหมายจะจับทั้งคู่เป็นอาหารมื้อเช้าของมัน ทั้งคู่ตกใจกลัวไม่น้อย พยายามหนีอาหารที่กำลังกินอยู่ และวิ่งหนีไปทางริมน้ำ ส่วนไดโนเสาร์หนุ่มส่งเสียงร้องดังกึกก้องไปทั่วทำให้ไดโนเสาร์ตัวอื่น ๆ ที่หากินอยู่ด้วยได้ยิน และวิ่งหนีเอารอดกันจ้าละหวั่น เจ้าวายร้ายกินเนื้อวิ่งไล่ต้อนเหล่าไดโนเสาร์นี้ไปถึงริมน้ำและแสร้งยิ้มด้วยความสะใจ มันคิดว่าเหล่าไดโนเสาร์ตัวเล็ก ๆ นี้หนีไม่พ้นเงื้อมมือมันแน่มันจึงเดินอย่างช้า ๆ เข้าไปหมายจะจับกินเสียให้หมด ไดโนเสาร์ปากเปิดนั้นตั้งสติได้ว่าตนเองมีความสามารถในการว่ายน้ำมากจึงจะโกนขอกเพื่อน ๆ ให้รีบขึ้นหลังของมันและว่ายน้ำหนีเจ้าวายร้ายข้ามไปอีกฟากหนึ่ง เจ้าวายร้ายนั้นว่ายน้ำไม่เป็นเลยได้แต่มองอยู่ริมฝั่ง มันคิดว่าเหล่าไดโนเสาร์คงไม่กลับมาฟากนี้อีกแล้ว มันจึงเดินจากไปและไม่มาหากินบริเวณนี้อีกเลย เจ้าปากเปิดและเพื่อน ๆ ดีใจมาก และเพื่อน ๆ ไดโนเสาร์ตัวน้อย ๆ ก็ไม่ลืมที่จะขอบคุณเจ้าปากเปิด ที่ช่วยเหลือให้รอดพ้นจากอันตราย ต่างพากันช่วยเก็บพันธุ์ไม้แปลกใหม่ให้กับเจ้าปากเปิดเป็นการตอบแทน

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ไดโนเสาร์ต่าง ๆ อยู่ด้วยกันอย่างไร
2. ไดโนเสาร์ปากเปิดมีนิสัยเป็นอย่างไร
3. แล้วเกิดอะไรขึ้นกับไดโนเสาร์ต่าง ๆ ทำให้ต้องวิ่งหนี
4. เพศผาดล่าเนื้อได้กินไดโนเสาร์ได้หรือไม่ เพราะอะไร
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง อันนี้ของฉัน

ผู้แต่ง ลิพนิแอกก้า, อีวา ผู้แปล บอส รัฐพงศ์

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 ใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ่งตัวตรง

“ เพลง นิ่งตัวตรง ”

นิ่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอกคอย
 มาสั่งมาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กบมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟัง
 หรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กบจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “อันนี้ของฉัน” เด็ก ๆ พร้อมทั้ง
 จะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่กบจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “อันนี้ของฉัน” รายละเอียดดังนี้

“เครื่องบินลำนี้ของฉันนะ !” แจ็คโวยวาย “ใครบอก ของฉันต่างหาก” จอร์จี้ได้
 กลับ “ตอนนี้ แม้ว่ามันไม่ได้เป็นของใครทั้งนั้น เพราะว่ามันพังซะแล้ว” แม่เอ็ดเสียงคุ
 “ลูกทั้งสองต้องรู้จักแบ่งปันซึ่งกันและกันบ้าง รูมั๊ย” ดังนั้นต่อมาเมื่อทั้งคู่เล่นอยู่ด้วยกันใน
 สวน จอร์จี้จึงแบ่งหนอนตัวโปรดของเธอให้กับแจ็ค และแจ๊คก็แบ่งขนมพายก้อนโตที่ทำ
 จากโคลนให้จอร์จี้เป็นการตอบแทน แจ็คเอาตุ๊กตาหมีของจอร์จี้มาแบ่งกันเล่นกับสุนัข
 และจอร์จี้ก็เอาดินสอสีของแจ๊คมาแบ่งให้เพื่อน ๆ ข้างบ้านเล่น ขณะทานอาหารค่ำ แจ็ค

คแบ่งถ้วยของเขาให้จอร์จี้ และจอร์จี้ก็แบ่งอาหารค่ำของเธอให้กับเจ้าแมวเหมียว จอร์จี้แบ่ง น้ำที่เธออาบให้แจ็ค และแจ็คก็แบ่งนิทานสยองขวัญก่อนนอนให้จอร์จี้อ่าน ทั้งสอง พยายามแบ่งที่กันนอนบนเตียงของจอร์จี้ แต่หลังจากนั้น แจ็คก็เริ่มเกาและคัน...และ เกา...และเกา “ลูกเป็นอีสุกอีใส” แม่บอกขณะพาแจ็คไปนอน ส่วนจอร์จี้ก็เริ่มเกาและ คัน...และเกา...และเกาเหมือนกัน “ลูกทั้งสองรู้จักแบ่งปันทุก ๆ อย่างให้กันแล้วใช่ไหมจ๊ะ” แม่ถาม “ใช่แล้ว” ทั้งสองตอบพร้อมกัน “โดยเฉพาะอย่างยิ่ง...คุณแม่”

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น

1. แจ็คและจอร์จี้แย่งอะไรกัน ผลเป็นอย่างไร
2. แม่สอนแจ็คและจอร์จี้อย่างไร
3. เมื่อแม่สอนแจ็คและจอร์จี้แล้ว แจ็คและจอร์จี้ทำอย่างไร
4. แจ็คและจอร์จี้ไม่ค่อยสบายเป็นอะไร
5. แจ็คและจอร์จี้รู้จักการแบ่งปันซึ่งกันและกันหรือยัง
6. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง **คู่หูผู้พิทักษ์**

ผู้แต่ง **น้องแห่มั่น**

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง **นิวซี**

" เพลง นิวซี "

นิวซีอยู่ที่ปาก นิวซีอยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง
 พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พี่ช้างพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่ช้างมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ยอยากฟัง
 หรือเปล่าครับ นิทานที่พี่ช้างจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง "คู่หูผู้พิทักษ์" เด็ก ๆ พร้อมทั้ง
 จะฟังนิทานหรือยังครับ เออละพี่ช้างจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง "คู่หูผู้พิทักษ์" รายละเอียดดังนี้

ในหุบเขาที่เคยอุดมสมบูรณ์แห่งนี้ ถูกแสงแดดจากดวงอาทิตย์ในฤดูร้อนแผดเผาจนทำให้ไม่มีดินชั้นที่ให้ร่มเงาและเป็นอาหารแก่บรรดาสัตว์ต่าง ๆ เห็นเขาแห้งตายเป็นจำนวนมาก คงมีแต่รากไม้และหัวเห็ด หัวมัน ซึ่งอยู่ใต้ดินยังคงอุดมสมบูรณ์อยู่เพราะได้รับความชื้นจากผืนดิน ช่วย โอบอุ้มและคลายความร้อนให้ไดโนเสาร์ทั้งหลายที่ตัวไม่ค่อยโตเท่าไรนัก ต่างก็หันมากินพืชผักใต้ดินแทน ทุกครั้งที่พวกมันออกไปหากิน พวกมันจะคอยหวาดระแวงภัยจากเจ้าเพชรฆาตตลอดเวลา เพราะเจ้าเพชรฆาตคอยจ้องล่า

พวกมันเป็นอาหารในช่วงเวลานี้เสมอ สาเหตุที่พวกไดโนเสาร์เหล่านี้ตกเป็นอาหารของเจ้าพวกกินเนื้อเพราะว่าพวกมันวิ่งช้าและที่สำคัญฤดูร้อนเช่นนี้ ไม่มีพุ่มไม้หรือ พงหญ้าให้พวกมันเข้าไปหลบซ่อนได้เลย ในบรรดาไดโนเสาร์ด้วยกันมีเจ้าสามขาเข้ากับเจ้าหางกระบองที่วิ่งช้าที่สุด และทั้งสองมีนิสัยคล้ายกันแถมยังสนิทกันมาก ในขณะที่ทั้งสองกำลังขุดหารากไม้ และหัวมันกินเป็นอาหารอยู่นั้น มันได้ปรึกษากันว่า ถ้าเจ้ากินเนื้อโผล่มาตอนนี้เจ้าทำอย่างไรดี มันทั้งสองมีความเห็นร่วมกันว่าต้องรวมใจกันต่อสู้เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของพวกมันเอง ทันใดนั้นเจ้ากินเนื้อก็โผล่มาเจอกับเจ้าสามขาและเจ้าหางกระบอง เขามันจึงตรงเข้ามาหาทั้งสองตัวทันที ด้วยความหิวกระหายและทำทางที่น่ากลัวอย่างยิ่ง ทั้งเจ้าสามขาและเจ้าหางกระบองต่างก็ตกใจไม่น้อย ทั้งคู่คิดจะวิ่งหนีไปด้วยความกลัว แต่บริเวณนี้ไม่มีที่ให้หลบซ่อนเลยทั้งคู่จึงคิดถึงแผนการหนึ่งที่ตกลงกันได้ เจ้ากินเนื้อกระโจนเข้ามาหาเจ้าสามขา หวังจะขย้ำคอของมัน แต่เจ้าสามขาเบี่ยงตัวหลบ และกระโจนเอาเข่าข้างหน้าของมันแทงเข้าที่ลำคอของเจ้ากินเนื้อ ส่วนเจ้าหางกระบองได้ใช้หางของมันฟาดที่ท่อนขาของเจ้าตัวกินเนื้ออย่างแรงจนทำให้เจ้ากินเนื้อขาหัก ทำให้มันไม่กล้ามาหา กินใน ดินแดนนี้อีกเลย เหตุการณ์ในครั้งนี้ ทำให้ทั้งสองได้รับการยกย่องในความกล้าหาญของมันและทั้งคู่ก็ได้รับการแต่งตั้งจากบรรดาเพื่อน ๆ ให้เป็นคู่หูผู้พิทักษ์ใน ดินแดนแห่งนี้ไปนานแสนนาน

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ไดโนเสาร์ต่าง ๆ กินอะไรเป็นอาหาร
2. ทุกครั้งที่พวกมันออกไปหาอาหารต้องคอยระวังอะไร
3. เพราะอะไรเจ้าพวกไดโนเสาร์จึงตกเป็นอาหารของเจ้าพวกกินเนื้อ
4. เจ้าไดโนเสาร์ชื่ออะไรกับชื่ออะไรที่เป็นเพื่อนสนิทกัน
5. เจ้าสามขากับเจ้าหางกระบองปรึกษากันว่าอย่างไรถ้าเจ้ากินเนื้อโผล่มา
6. เจ้ากินเนื้อโผล่มาเจอเจ้าสามขากับเจ้าหางกระบองทั้งสองทำอย่างไร
7. เจ้ากินเนื้อเป็นอย่างไรกับการร่วมมือของเจ้าสามขากับเจ้าหางกระบอง
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง วิวดาวหลงทาง

ผู้แต่ง ภัคเชษฐ จันโททัย

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมีน้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปล่อยให้เพื่อน เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ดบ ดบ ดบ ดบ

กำ กำ แบ

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ดบ ดบ ดบ ดบ

แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา ฟังภาพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

ภาพิธีกร : สวัสดีค่ะเด็ก ๆ วันนี้พี่กามีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่านั้น นิทานที่พี่ก่าจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “วิวดาวหลงทาง” เด็ก ๆ พร้อมที่จะฟังนิทานหรือยังคะ เอาละพี่ก่าจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “วิวดาวหลงทาง” รายละเอียดดังนี้

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่งมีสัตว์ป่าน้อยใหญ่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เข้าวันหนึ่งมีวัว ตัวใหญ่รูปร่างประหลาดหลงเข้ามาในป่า ทำทางของมันอ่อนเพลียมากพลางนั่งลงพักอย่างเหนื่อยอ่อน เหล่าสัตว์คาดเดากันไปต่าง ๆ นานา “อย่ามัวแต่เดากันอยู่เลย”

เจ้าหมีน้อยเอ๋ย พลังเดิน เข้าไปหาเจ้าวัวประหลาด “คุณวัวเป็นใครมาจากไหนครับ แล้วมาทำอะไรที่นี่” “ฉันคือวัวดาว” คุณวัวตอบ “ฉันหลงมาจากคณะละครสัตว์ที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งของป่า” “อ้อ !! เธอหลงมาจากป่าฝั่งกระโน้นหรือนี่” สัตว์แต่ละตัวอุทาน สัตว์ทุกตัวต่างมองหน้ากัน ไม่มีใครกล้าช่วยคุณวัวดาว “ป่านี้น่ากลัวจะตาย ไม่มีใครกล้าพาคุณไปส่งหรอกนะ เดียวก็หลงทางกันหมดล่ะ” ลุงแรดพูด สัตว์ทั้งหลายต่างพยักหน้าเห็นด้วย แล้วแยกย้ายกันกลับบ้าน ปลอຍให้คุณวัวดาวนั่งอยู่ที่เดิมอย่างหมดหวัง ด้วยความเห็นอกเห็นใจวัวดาว ไม่นานนักเจ้าหมีน้อยก็ชักชวนเพื่อน ๆ กลับมาหาคุณวัวดาวอีกครั้ง “ผมกับเพื่อน ๆ ตัดสินใจแล้วว่า จะช่วยพาคุณกลับคณะละครสัตว์พวกผมพอจะรู้จักเส้นทางในป่าแห่งนี้ แต่คุณวัวดาวต้องระวังหน่อยนะ เพราะมันอันตรายมาก” แล้วทั้งหมดก็พากันออกเดินทาง การเดินทางครั้งนี้ต้องผ่านป่าดงดิบที่เฉอะแฉะ หมีน้อยและเพื่อน ๆ จึงต้องจูงมือกันไว้แน่น ๆ เพื่อจะได้ ไม่หลง เมื่อผ่านป่าดงดิบไม่กินเหยื่อ เจ้านักกระจับตัวน้อยช่วยบินเพื่อตึงดูความสนใจ จนเพื่อน ๆ แอบย่องผ่านไปได้ เมื่อผ่านแม่น้ำที่มีฝูงปลาปรีนยาใจร้าย เจ้าหมีน้อยป็นขึ้นไปบนต้นไม้ แล้วผูกเชือกทำสะพานให้เพื่อน ๆ ข้ามไปจนครบ ในที่สุด เจ้าหมีน้อย คุณวัวดาว และผองเพื่อนก็เดินทางมาถึงคณะละครสัตว์ได้อย่างปลอดภัย คุณลุงฮิปไปเจ้าของคณะละครสัตว์กล่าวขอบใจ ที่สำคัญไปกว่านั้น สัตว์ต่าง ๆ ยังได้ชมการแสดงของคุณวัวดาวที่สนุกและน่าตื่นตะลึง

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. สัตว์อะไรที่หลงเข้ามาในป่า
2. ใครเข้าไปถามคุณวัวดาว และคุณวัวดาวบอกว่าตนเองเป็นใคร
3. แล้วมีใครพาคุณวัวดาวไปส่งหรือเปล่า เพราะเหตุใด
4. แล้วใครเป็นคนชวนเพื่อน ๆ พาคุณวัวดาวไปส่ง
5. ขณะเดินทางเจออะไรบ้าง แล้วสัตว์ต่าง ๆ ทำอย่างไร
6. ทุกคนเดินทางไปถึงละครสัตว์หรือไม่ และได้รับการตอบแทนจากคุณวัวดาวอย่างไร
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง คุณหมัใจดี

ผู้แต่ง bebe boon

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นั้งตัวตรง

“ เพลง นั้งตัวตรง ”

นั้งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดัง เชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอกคอย
 มาสั่งมาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่เสือมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟัง
 หรือเปล่าครับ นิทานที่พี่เสือจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “คุณหมัใจดี” เด็ก ๆ พร้อมทั้ง
 จะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่เสือจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “คุณหมัใจดี” รายละเอียดดังนี้

คุณหมัและสุนัขจึงจอกเป็นเพื่อนกัน และมักออกหากินด้วยกันเสมอ วันหนึ่งทั้ง
 สองจับปลาได้คนละตัว เจ้าจิงจอกไม่รอช้า กินปลานั้นทันที ส่วนคุณหมักลับไม่กินเก็บ
 ปลาตัวนั้นไว้อย่างภาคภูมิ “อ้าวคุณหมั ทำไมไม่กินปลานั้นเสียละ” เจ้าจิงจอกถามด้วย
 ความแปลกใจ “ไม่หรอก ฉันจะเก็บเอาไว้ทีหลัง” คุณหมัตอบ “แล้วมันจะไม่เสียเหรอ”
 เจ้าจิงจอกสงสัย “นายคอยดูแล้วกัน” แล้วคุณหมัก็แบ่งปลาเป็นสี่ท่อน ท่อนหัวให้กับ
 สิงโต ท่อนหลังให้กับเสือ และท่อนกลางให้หมาป่า เหลือให้ตัวเองอีกส่วนหนึ่ง เจ้า
 จิงจอกเฝ้ามองอยู่สักพักจึงเปรยขึ้น “ไหนนายว่าจะเก็บไว้กินนาน ๆ แล้วนี่เหลืออยู่น้อย

เดียว จะพอกินหรือ” พุดจบเจ้าจิ้งจอกก็เดินจากไป หลายวันต่อมา เจ้าจิ้งจอกหาอาหารไม่ได้เลย มันจึงไปหาคุณหมีเพื่อนรักของมัน มันต้องแปลกใจมากที่เห็นคุณหมีถือปลาอยู่ในมือเป็นจำนวนมาก “ว้าว คุณหมีไปเอาปลามากมายนี้มาจากไหน ข้าหาอยู่ทั้งวันไม่ได้สักตัว ข้าเนี่ยหิวจะตายอยู่แล้ว” “นายจำปลาที่ข้าแบ่งให้เจ้าสิงโตกับเสียดี้มัยละ ปลาพวกนี้ข้าได้มาจากพวกเขานั่นแหละ เห็นเจ้าหมาป่าตัวนั้นมัยละ มันกำลังจะเอาปลามาตอบแทนข้าแล้ว” เจ้าจิ้งจอกพยักหน้าเข้าใจที่คุณหมีว่า เก็บไว้กินนาน ๆ

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ใครกับใครเป็นเพื่อนกัน แล้วทั้งสองทำอะไร
2. เจ้าจิ้งจอกทำอะไรกับปลา
3. คุณหมีทำอะไรกับปลา แบ่งให้ใครบ้าง
4. วันต่อมาเจ้าจิ้งจอกหาอาหารได้หรือไม่
5. คุณหมีมีอาหารกินหรือไม่ เพราะอะไร
6. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง หนูเต้าระบำส้มตำปোক ปোক

ผู้แต่ง พรอนงค์ นิยมคำ

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นัวซี

“ เพลง นัวซี ”

นัวซีอยู่ที่ปาก นัวซีอยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง
พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา

พี่หมูน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่หมูน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง
เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่หมูน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “หนูเต้า
ระบำส้มตำปোক ปোক” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่หมูน้อยจะเริ่ม
เล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “หนูเต้าระบำส้มตำปোক ปোক” รายละเอียดดังนี้

คืนหนึ่งพายุพัดกระหน่ำหมู่บ้าน มะละกอบนต้นข้างบ้านแมวหล่นลงมาเกลื่อน
กลาด รุ่งเช้าพายุสงบครอบครัวหนูโผล่ออกมาจากบ้าน พวกเขาเห็นลูกมะละกอดิบขนาด
กำลังพอเหมาะหล่นอยู่มากมายน่าเสียดาย... “อยากกินส้มตำจัง จืด จืด” “อยากกิน
ส้มตำทำเอง ชู๊ด ชู๊ด” พวกเขาเห็นว่าแมวไม่อยู่จึงช่วยกันแบกลูกมะละกอลงเข้าไปในครัวของ
บ้านแมวอย่างรวดเร็ว “แมวไม่อยู่ หนูเต้าระบำส้มตำ ปोक ปोक แมวไม่อยู่หนูช่วยกันทำ

ส้มตำ ป๊อก ป๊อก” พ่อหนูหยิบมีดมาปอกมะละกอ แล้วสับ ฉับ ฉับ แม่หนูหยิบพริก
 หยิบกระเทียมใส่ครก แล้วโขลก โป๊ก โป๊ก หนูใหญ่หักถั่วฝักยาวใส่ครก แม่หนูโขลก
 โป๊ก โป๊ก หนูกกลางขอมะละกอจากพ่อใส่ครก แม่หนูโคลก โป๊ก โป๊ก หนูเล็กเด็ดมะเขือ
 เทคใส่ครก แม่หนูโคลก โป๊ก โป๊ก พ่อหนูบีบมะนาวใส่ครก แม่หนูคลุก คลุก คลุก พ่อ
 หนูเหาะน้ำปลา แม่หนูตักน้ำตาลปีบใส่ครก แล้วคลุก คลุก คลุก แม่หนูหยิบกุ้งแห้ง
 ตักถั่วลิสงใส่ครกแล้วคลุก คลุก โขลก โขลก เสร็จแล้วจ้า ส้มตำ ป๊อก ป๊อก ลูกหมาอยู่
 หน้าบ้านได้กลิ่นส้มตำทำจุก ฟุดฟิด ฟุดฟิด ลูกหมาอยู่หลังบ้านได้กลิ่นส้มตำทำ
 เสียง อืด อืด อืด อืด ลูกกระต่ายอยู่ข้างบ้านได้กลิ่นส้มตำทำปาก หมุ่หมิบ หมุ่หมิบ
 ลูกนกอยู่บนต้นไม้ได้กลิ่นส้มตำทำเสียง จิบ จิบ จิบ จิบ สัตว์ทั้งหลายพากันมาดูพวกหนู
 ทำส้มตำน่าอร่อยจริง ๆ “แมวไม่อยู่หนูเดินระบำส้มตำ ป๊อก ป๊อก แมวไม่อยู่หนูช่วยกัน
 ทำส้มตำ ป๊อก ป๊อก” สัตว์ต่าง ๆ กินส้มตำ ป๊อก ป๊อก อย่างเอร็ดอร่อย หนูไปแล้วแมว
 เดินรำส้มตำ ป๊อก ป๊อก หนูอ้อมแล้วแมวช่วยกันทำส้มตำ ป๊อก ป๊อก

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ
 ความคิดเห็น

1. คินที่พายุพัดกระหน่ำหมู่บ้าน ลูกอะไรหลบข้างบ้านของแมว
2. ใครมาช่วยกันเก็บมะละกอ
3. พวกหนูช่วยกันขมมะละกอเข้าไปในครัวบ้านใคร
4. พวกหนูนำมะละกอไปทำอะไร ทำอย่างไร
5. สัตว์อะไรที่ได้กลิ่นของส้มตำ แล้วพวกมันอยู่ที่ไหนบ้าง
6. พวกหนูแบ่งส้มตำให้สัตว์ต่าง ๆ กินหรือไม่
7. แมวกลับมาบ้านแล้วแมวทำอะไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
 สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง ลูกเปิดกับลูกไก่

ผู้แต่ง พิพัฒน์ ตราเกียรติกุล, ฤดี ยังประภาฤดี, วริศ จริเกษม

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อน
 เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน
 ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

กำ กำ แบ

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา พี่กระรอกน้อยพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พี่กระรอกน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กระรอกน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กระรอกน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ลูกไก่กับลูกเปิด” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่กระรอกจะเริ่มเล่า นิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ลูกไก่กับลูกเปิด” รายละเอียดดังนี้

ที่สระน้ำแห่งหนึ่ง น้ำใสสะอาด มีฝูงปลาว่ายไปมา บ้างก็สูบกินอาหาร กอบัว
 ขึ้นอยู่ในน้ำ ชูดอกสีขาว ฝูงผีเสื้อบินหากสรดอกไม้ ลูกไก่กับลูกเป็ดสองตัวเป็นเพื่อนกัน
 มันชวนกันว่ายน้ำในสระนั้น ลูกเป็ดว่ายน้ำเก่ง ส่วนลูกไก่อว่ายน้ำไม่เป็นเลย “ขึ้นมาเกาะ
 หลังฉันเถอะ ฉันจะพาเธอว่ายน้ำให้สนุก” ลูกเป็ดชวน ลูกไกรับคำด้วยความยินดี
 “ขอบใจเธอมากจ้ะ” ลูกไก่อบินขึ้นหลังลูกเป็ด ลูกเป็ดพาลูกไก่อว่ายน้ำอย่างสุขสำราญ
 ลูกไก่อไม่กลัวจมน้ำเพราะมีลูกเป็ดคอยช่วยเหลือเมื่อมันเล่นจนพอใจแล้วก็ชวนกันขึ้นจากน้ำ
 เดินกลับบ้าน “ก๊ว ๆ” ลูกเป็ดร้อง “เจี๊ยบ ๆ” ลูกไกร้องบ้าง ในทันใดนั้น ลูกไก่อก็ตก
 หลุมข้างทาง “เจี๊ยบ ๆ ช่วยด้วย” ลูกไกร้องลั่น “ก๊ว ๆ รอเดี๋ยวนะ ฉันจะช่วยเธอ” ลูก
 เป็ดคอบ ลูกเป็ดวิ่งไปหาแขนงไม้ยาว ๆ มาส่งให้ลูกไก่อ ลูกไก่อใช้จะงอยปากคาบไม้ปีน
 ขึ้นมาได้ “ขอบใจเพื่อนมาก” ลูกไก่อเอापีกโอบกอดเพื่อนลูกเป็ดไม่ทอดทิ้งลูกไก่อให้ตกอยู่
 ในหลุม วันต่อมา ลูกเป็ดกับลูกไก่อก็ไปเที่ยวยังสระน้ำที่เดิมอีก พอเล่นน้ำเสร็จก็พากัน
 เดินกลับบ้านเผอิญลูกเป็ดเหยียบพลาดจึงตกหลุมเดิมนั้นอีก “ก๊ว ๆ ช่วยด้วย” ลูกเป็ด
 ร้อง “เจี๊ยบ ๆ รอเดี๋ยวนะ ฉันจะช่วยเธอ” ลูกไก่อคอบ ลูกไก่อวิ่งไปหาแขนงไม้มาให้ลูก
 เป็ดจับปีนขึ้นมา แต่ลูกเป็ดว่ายน้ำจนหมดแรงจึงปีนขึ้นไม่ไหวได้แต่นั่งคอดคกหมดหวังมัน
 ไม่ส่งเสียงร้องอีกต่อไป “เจี๊ยบ ๆ รอเดี๋ยวนะ ฉันจะหาวิธีใหม่” ลูกไก่อวิ่งไปดักน้ำมาใส่
 หลุมมันวิ่งไปดักน้ำหลายเที่ยวจนแทบหมดแรงแต่มันไม่ท้อถอยพยายามต่อไป ลูกไก่อรัก
 เพื่อนของมัน ไม่นานนักลูกไก่อก็ดักน้ำใส่หลุมจนเต็มลูกเป็ดจึงลอยขึ้นมาได้ “ขอบใจเพื่อน
 มากจ้ะ เราไปหาอะไรมาดมหลุมเถอะ จะได้ไม่มีใครตกหลุมอีก” “ดีจริง ๆ” ลูกไก่อเห็น
 ด้วย ทั้งลูกไก่อและลูกเป็ดช่วยกันขนดินไปถมในหลุมนั้นจนเต็ม มันเอาเท้าเหยียบดินจน
 แน่นเป็นพื้นเดียวกัน ลูกไก่อกับลูกเป็ดจึงไม่ตกหลุมอีก ห่าน แมว สุนัข และใคร ๆ ก็ไม่
 เคยตกหลุมอีก ลูกไก่อกับลูกเป็ดเป็นเพื่อนรักกันยิ่งกว่าเดิมเพราะมันรู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน
 และกัน

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ
 ความคิดเห็น

1. ลูกไก่อกับลูกเป็ดใครว่ายน้ำไม่เป็น แล้วทั้งสองทำอย่างไรกัน
2. ขณะกลับบ้านเกิดอะไรขึ้นกับลูกไก่อ แล้วลูกเป็ดช่วยหรือไม่ ช่วยอย่างไร
3. แล้ววันต่อมาใครเป็นคนตกหลุม
4. ลูกไก่อช่วยลูกเป็ดหรือไม่ อย่างไร ช่วยได้หรือไม่ เพราะอะไร
5. แล้วลูกไก่อทั้งลูกเป็ดหรือไม่ ช่วยอย่างไร แล้วผลเป็นอย่างไร
6. ทั้งสองช่วยกันทำอย่างไรกับหลุม แล้วมีใครตกหลุมอีกหรือไม่
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง ลิงน้อยขอโทษ

ผู้แต่ง ปิติพร วาทวิทยากรณ์

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ่งตัวตรง

“ เพลง นิ่งตัวตรง ”

นิ่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเมื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอกคอย มาสั่ง
 มาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีค่ะเด็ก ๆ วันนี้พี่กามีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ยอยากฟังหรือ
 เปล่าคะ นิทานที่พี่ก่าจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ลิงน้อยขอโทษ” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะ
 ฟังนิทานหรือยังคะ เอาละพี่ก่าจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ลิงน้อยขอโทษ” รายละเอียดดังนี้

วันนี้อากาศแจ่มใส กระจ่างน้อยเอาเครื่องบินของเล่นมาแบ่งให้เพื่อน ๆ เล่นด้วย
 ลิงน้อยชอบเครื่องบินลำนี้มากอยากเขาไปเล่นต่อที่บ้านจึงเลย กระจ่างน้อยมีน้ำใจกับ
 เพื่อนเสมอจึงให้ ลิงน้อยขอยืมเครื่องบินไปเล่น ว่า...บ้านของลิงน้อยแคบเกินไปเล่น
 เครื่องบินในบ้าน ไม่สนุกเลย ออกไปเล่นในสนามหญ้าดีกว่า เล่นเครื่องบิน...สนุกจังเลย
 มันบินได้สูงและเร็วซะมัด ลิงน้อยแผลอขว้างสุดแรงเครื่องบินพุ่งฉิวขึ้นไปแล้วหายลับตา
 ลิงน้อยรีบตามไปเก็บแต่เครื่องบินหายไปไหนก็ไม่รู้ ลิงน้อยหาทำไรก็ไม่เจอ แยกแล้ว!

แยแล้ว! เครื่องบินของกระต่ายน้อยหายไปแล้ว ลิงน้อยเสียใจที่ทำเครื่องบินหายและกลัวกระต่ายน้อยโกรธด้วย ลิงน้อยไม่กล้าไปบอกกระต่ายน้อยหรอก เอ้อ! แยจัง... ไม่สบายใจเลย วันต่อมา เพื่อน ๆ มาเล่นกันเหมือนเคย เอ๊ะ! ลิงน้อยหายไปไหนนะ ลิงน้อยอาจจะไม่สบาย เพื่อน ๆ รู้สึกเป็นห่วงจึงชวนกันไปหาลิงน้อย ลิงน้อยอยู่บ้านอย่างไม่มีความสุขแต่ก็ไม่กล้าออกไปเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อเพื่อน ๆ พวกกันมาหาถึงบ้านลิงน้อยดีใจมาก จึงขอโทษและบอกความจริงแก่กระต่ายน้อย กระต่ายน้อยยิ้ม แล้วบอกว่า “ไม่เป็นไรหรอก เราไปเล่นกันดีกว่า” เด็ก ๆ จึงไล่จับกันอย่างสนุกสนาน อ้อ! กระต่ายน้อยเห็นอะไรดีอยู่ที่พุ่มไม้ เอ้! เครื่องบินของกระต่ายน้อยนี้นำตกอยู่ที่พุ่มไม้นี้เอง ไชโย! ไชโย! เพื่อน ๆ ดีใจกันใหญ่เพราะหาเครื่องบินเจอแล้ว แต่ลิงน้อยดีใจมากกว่าใคร ๆ เพราะกระต่ายน้อยไม่โกรธลิงน้อยเลยนี่นา

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. กระต่ายน้อยเอาอะไรมาเล่นกับเพื่อน ๆ กระต่ายน้อยแบ่งให้เพื่อน ๆ เล่นด้วยหรือไม่
2. ใครเป็นคนขอยืมเครื่องบินของกระต่ายน้อยไปเล่นต่อที่บ้าน กระต่ายน้อยให้ยืม หรือเปล่า
3. ลิงน้อยเล่นเครื่องบินที่ไหน แล้วผลเป็นอย่างไร
4. ลิงน้อยรู้สึกอย่างไรเมื่อหาเครื่องบินไม่เจอ ลิงน้อยบอกกับกระต่ายน้อยหรือไม่ เพราะอะไร
5. เมื่อเพื่อน ๆ มาหาที่บ้านลิงน้อยทำอย่างไร กระต่ายน้อยโกรธลิงน้อยหรือไม่
6. ขณะที่เพื่อน ๆ เล่นกันใครเจอเครื่องบิน มันตกอยู่ที่ไหน
7. ลิงน้อยรู้สึกอย่างไรเมื่อเจอเครื่องบิน เพราะอะไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 4 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง กระจ่ายปลุกผัก

ผู้แต่ง ผศ.บุปผา เรืองรอง

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ้วชี้

“ เพลง นิ้วชี้ ”

นิ้วชี้อยู่ที่ปาก นิ้วชี้อยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่สิงโตมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่สิงโตจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “กระจ่ายปลุกผัก” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอละพี่สิงโตจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “กระจ่ายปลุกผัก” รายละเอียดดังนี้

ครอบครัวของกระจ่ายจะปลูกผักหัวผักกาดไว้กินกัน พ่อ แม่ ลูก ช่วยกันขุดแปลงผัก ผึ่งเมล็ดผัก รดน้ำ และพรวนดิน แต่แล้ววันหนึ่งฝนตกหนัก น้ำฝนเขาจะรดผักจนพังทลายและ ต้นอ่อนหัวผักกาดก็ถูกน้ำพัดพาไปจนหมดสิ้น วันรุ่งขึ้นครอบครัวของกระจ่ายก็ชวนกันเพาะเมล็ดผักกาดขึ้นใหม่อีกครั้ง แต่แล้วมดก็มาแอบขบเมล็ดผักจนหมดอีก หัวผักกาดจึงไม่งอกขึ้นมา แต่ครอบครัวของกระจ่ายก็ตั้งใจจะปลูกต้นหัวผักกาดเป็น

ครั้งที่สาม แม่กระต่ายसानตะกร้าให้เป็นใบที่ใหญ่ที่สุด ส่วนพ่อกระต่ายก็ตัดดินในตะกร้าใบที่ใหญ่ที่สุด ลูกกระต่ายน้อยช่วยฝังเมล็ดผักกาดลงดินในตะกร้าใบที่ใหญ่ที่สุด ทุก ๆ วัน ลูกกระต่ายรดน้ำให้เมล็ดผักจนกระทั่งต้นหัวผักกาดค่อย ๆ งอกขึ้น งอกขึ้น จนเป็นต้นใหญ่ ครอบครัวของกระต่ายดีใจที่ได้กินหัวผักกาดที่ทุกคนช่วยกันปลูก

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ครอบครัวของกระต่ายมีใครบ้าง
2. ครอบครัวของกระต่ายช่วยกันทำอะไร และทำอย่างไร
3. เกิดอะไรขึ้นกับผักของครอบครัวกระต่าย
4. แล้วครอบครัวของกระต่ายทำอย่างไรใหม่ และเกิดอะไรกับเมล็ดผักที่ปลูกใหม่
5. การปลูกผักครั้งที่สาม แม่กระต่ายทำอย่างไร พ่อกระต่ายทำอย่างไร ลูกกระต่ายทำอย่างไร
6. จากความร่วมมือของครอบครัวกระต่ายผลเป็นอย่างไร
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง หมูน้อยช่างคิด

ผู้แต่ง บจก.เอเชนส์บุคส์ (1997)

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมีน้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อน เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ	แบ แบ แบ แบ
ดบ ดบ ดบ ดบ	กำ กำ แบ
กำ กำ กำ กำ	แบ แบ แบ แบ
ดบ ดบ ดบ ดบ	แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา พี่กบพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พี่กบพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กบมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กบจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “หมูน้อยช่างคิด” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาล่ะพี่กบจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “หมูน้อยช่างคิด” รายละเอียดดังนี้

ขณะที่ลูกหมูตัวหนึ่งกำลังเดินเล่น มันได้เห็นลูกหมาตัวหนึ่งยืนเฝ้าอยู่ข้างบ่อน้ำ จึงเอ่ยถามลูกหมาว่า “เฝ้าอะไรอยู่จะให้ฉันช่วยไหม” ลูกหมาจึงเล่าว่า “ฉันเล่นจนจึง

ถูกแม่ทำโทษ” “ทำโทษอย่างไรละจ๊ะ” ลูกหมูถามต่อ “แม่ฉันให้ตักน้ำจากบ่อใหญ่ไปใส่บ่อเล็กด้วยกะลาใบนี้จ๊ะ” ลูกหมูดอบพลางซีไปที่บ่อเล็ก “ฉันตักมาตั้งสิบวันแล้วน้ำในบ่อเล็กยังมีแค่นิดเดียวเอง” “ฉันจะช่วยเธอเองเธอไปพักผ่อนเสียเถอะ พรุ่งนี้เช้าเธอจะเห็นน้ำเต็มบ่อเล็กเลย” ลูกหมูพูดราวกับว่าเป็นเรื่องแสนง่าย และลูกหมูก็เริ่มลงมือทันที มันใช้จุกอ้นแข็งแกร่งของมันดันดินให้เป็นร่องจากบ่อใหญ่ถึงบ่อเล็กทำให้น้ำในบ่อใหญ่ไหลเข้าบ่อเล็กจนเต็ม รุ่งเช้าเมื่อลูกหมูมาถึงบ่อน้ำก็ต้องประหลาดใจเพราะในบ่อน้ำเต็มล้น ลูกหมูจึงเอ่ยถามลูกหมู “เธอทำได้ยังไงเนี่ย ฉันทำตั้งสิบวันก็ไม่เสร็จเสียที นี่เธอใช้เวลาแค่วันเดียว” ลูกหมูจึงบอกลูกสุนัขเรื่องร่องน้ำ “ขอบใจเธอมากนะ ที่แท้ก็ง่ายนิดเดียวเอง” ลูกหมูกล่าวอย่างชื่นชม

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ทำไมลูกหมูจึงยืนเฝ้าอยู่ข้างบ่อน้ำ
2. แล้วลูกหมูตักน้ำมากี่วันแล้ว บ่อน้ำเต็มหรือไม่
3. ลูกหมูบอกกับลูกหมูว่าอย่างไร ลูกหมูทำอะไรให้น้ำเต็มบ่อ
4. ลูกหมูรู้สึกอย่างไร และทำอะไรกับลูกหมู
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง แบ่งกันนะ

ผู้แต่ง ป้านกใหญ่

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 หัวใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้ นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นั่งตัวตรง

“ เพลง นั่งตัวตรง ”

นั่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอกคอย มาสั่ง
 มาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกรค่ายน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กระต่ายน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง
 เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กระต่ายน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “แบ่ง
 กันนะ” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่กระต่ายน้อยจะเริ่มเล่านิทานแล้ว
 นะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “แบ่งกันนะ” รายละเอียดดังนี้

วันนี้อากาศดี ลูกหมี่ตื่นนอนแต่เช้าเชียว ว้าว...กลิ่นอะไรนะหอมจัง อ้อ..คุณแม่
 หมี่กำลังทำเค้กสารพัดรสอยู่นี่เอง ดีใจจังเลยคุณแม่เอาเค้กใส่กล่องให้ลูกหมี่เอาไปกินที่
 โรงเรียนด้วย โอโห.. 1 2 3 มีเค้กอยู่ตั้งสามชิ้นนะ ลูกหมี่ถือกล่องเค้กเดินไปโรงเรียน
 อย่างร่าเริง “เอ๊ะ...มีอะไรอยู่ในกล่องนะ” กระต่ายน้อยร้องทัก อ้อ...เค้กน้ำผึ้งนี่เอง ลูก
 หมี่จึงแบ่งเค้กให้กระต่ายน้อยไปหนึ่งชิ้น “สวัสดีจ้ะ ลูกหมี่” แมวเหมียวร้องทัก “เอ๊ะ...มี

อะไรอยู่ในกล่องนะ อ้อ..เค้กสตอเบอรี่นี่เอง” ลูกหมีจึงแบ่งเค้กให้แมวเหมียวไปหนึ่งชิ้น “เจียก..มีอะไรอยู่ในกล่องนะ” เจ้าจ๋อร้องทัก “อ้อ..เค้กกล้วยหอมนี่เอง” ลูกหมีจึงแบ่งเค้กให้เจ้าจ๋อไปหนึ่งชิ้น “พักเที่ยงแล้วหิวจังเลยเอาเค้กออกมากินดีกว่า โอ๊ะ! ไม่มีเค้กเหลืออยู่ในกล่องเลย” “อยู่นี่ไง” กระต่ายน้อยส่งเค้กแครอทให้ลูกหมี แมวเหมียวส่งแซนวิชปลาทูน่าให้ ลูกหมี เจ้าจ๋อส่งกล้วยหอมโบโตให้ลูกหมี เด็ก ๆ ทุกคนแบ่งขนมกันกินอย่างสนุกสนาน เย้..ดีจังเลย “มีอะไรเราแบ่งกันนะ”

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ลูกหมีตื่นนอนแต่เช้า ลูกหมีได้กินอะไร
2. คุณแม่เอาเค้กใส่กล่องให้ลูกหมีเอาไปกินโรงเรียนกี่ชิ้น
3. ลูกหมีเจอใครที่โรงเรียนเป็นคนแรก ลูกหมีแบ่งเค้กให้เพื่อนหรือไม่ แบ่งเค้กอะไร
4. ลูกหมีเจอใครที่โรงเรียนเป็นคนที่สอง ลูกหมีแบ่งเค้กให้เพื่อนหรือไม่ แบ่งเค้กอะไร
5. ลูกหมีเจอใครที่โรงเรียนเป็นคนที่สาม ลูกหมีแบ่งเค้กให้เพื่อนหรือไม่ แบ่งเค้กอะไร
6. ลูกหมีเหลือเค้กหรือเปล่า
7. ใครเอาขนมมาให้ลูกหมีกินบ้าง
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 5 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง สีสหายผจญภัย

ผู้แต่ง สุดใจ พรหมเกิด

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นีวซี

“ เพลง นีวซี ”

นีวซีอยู่ที่ปาก นีวซีอยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา

พิธีกรออกน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พิธีกรออกน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พิธีกรออกน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ สีสหายผจญภัย ” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาล่ะพิธีกรออกน้อยจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ สีสหายผจญภัย ” รายละเอียดดังนี้

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ฟาร์มเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในชนบท ลาแสนขยันอายุมากขึ้น จึงไม่สามารถทำงานหนักได้เหมือนเดิม เจ้าของฟาร์มคิดจะตัดค่าเลี้ยงดู และยังหวังว่าจะได้ค่าหนึ่งจากมันด้วย แต่ลาตัวนั้นจึงหลบหนีออกมา “ เจ้านายหนอเจ้านาย ทำไมใจร้ายอย่างนี้ เราพอมีความสามารถทางดนตรีอยู่บ้างไปเป็นนักดนตรีในเมืองใหญ่ก็แล้วกัน ” ระหว่างทางลาซราได้พบสุนัขล่าเนื้อวัยเดียวกันกำลังนอนหลับอยู่ข้างทางราวกับวังหินอะไร

มา ลาจึงเข้าไปถามด้วยความห่วงใย “เกิดอะไรขึ้น” “ฉันเชื่อว่าเกินกว่าจะล่าเหยื่อให้เขาได้ เจ้านายจึงคิดจะทำจัดฉันถึงฉันจะหนีรอดมาได้ แต่ยังไม่รู้จะไปไหนดี” สุนัขตอบ “ฉันกำลังไปแสวงโชคที่เมืองใหญ่ ฉันเล่นกีตาร์ได้ ส่วนนายก็ตีกลองไป เราไปด้วยกันเถอะ” สุนัขตอบตกลงตามคำชวน ทั้งสองจึงออกเดินทาง ไม่นานนักก็พบ แมวเฒ่าตัวหนึ่งนั่งอยู่กลางถนนสีหน้าอมทุกข์และเศร้าสร้อย แมวโอดครวญให้ฟังว่า “พื้นฟางฉันหักทุ กะครุบทูก็ไม่ว่องไว เจ้านายจึงไล่ฉันออกจากบ้าน” “ไปเมืองใหญ่กับเราดีกว่า นายชอบร้องเพลงอยู่แล้วมาร่วมวงกับเราเถอะ” ลาเอ่ยชวน แมวดีใจมาก แล้วทั้งสามก็ไปด้วยกัน เมื่อผ่านทุ่งนาแห่งหนึ่งก็พบไก่สูงวัยยืนเกาะอยู่ริมรั้ว มันกำลังโค้งคอขึ้นอย่างสุดกำลัง ไก่ปรับทุกข์ให้ฟังว่า “ฉันทำนายเรื่องดินฟ้าอากาศผิดไปว่า อากาศจะดีฝนสิกลับตก นายหญิงชักผ้าไว้กองโต เขาเลยโกรธจัดนอกจากไม่ยอมยกโทษให้แล้ว ยังจะให้พ่อครัวจับฉันทำซุบขึ้นอยู่ต่อไปต้องตายแน่ ๆ” “โธ่เอ๋ย พวกมนุษย์ เขาไม่เห็นคุณค่าเวลาที่เราก่อกรรม ไม่แข็งแรง ไม่ว่องไว ทำงานได้น้อยลง นายเสียงดีน่าจะเป็นนักร้องประสานเสียงได้ไปกับพวกเราเถอะ” ลาพูด เมื่อไก่ตอบตกลง ทั้งสี่สหายจึงบ่ายหน้าเข้าสู่เมืองใหญ่ ก่อนพลบค่ำ ไก่บินขึ้นไปบนยอดไม้มองเห็นแสงไฟจากบ้านหลังหนึ่งจึงตะโกนบอกเพื่อน ๆ เมื่อมาถึงปรากฏว่าบ้านหลังนี้เป็นที่ซ่อนตัวของพวกหัวขโมย ทั้งสี่จึงช่วยกันคิดหาวิธีกำจัดมิจฉายีพวกกลุ่มนี้ ในที่สุดก็ได้อุบายที่แยบคาย ลาใช้ขาหน้าทั้งสองพาดกับหน้าต่าง สุนัขรีบกระโดดขึ้นไปยืนบนหลังลา ส่วนแมวก็นั่งไปบนหลังสุนัข ไก่ขึ้นไปเกาะบนหัวแมว เมื่อพร้อมแล้ว สัตว์ทุกตัวก็ตะโกนร้องพร้อม ๆ กัน “ฮี้ ฮี้! โฮ่ง โฮ่ว! เมี้ยว เมี้ยว! เอ๊ก ฮี้ เอ๊ก เอ๊ก!” และพุ่งตัวกระแทกหน้าต่าง เขยาดัง ปิง! ปิง! ฝ่ายโจรไม่ทันตั้งตัว ก็ตกใจ คิดว่าผีหลอก ต่างกระโจนหนีเอาตัวรอดทั้งอาหารมากมายไว้ให้สี่สหายได้อิ่มหน้าสำราญ เมื่อได้เวลาพักผ่อน ลาก็ไปนอนที่กองฟาง หมานอนขวางอยู่หน้าประตู แมวนอนคุดคู้อยู่ใกล้เคาฝัง ไก่นอนสงบนิ่งอยู่บนชื่อ ครั้นคกคิก ฝ่ายหัวขโมยย้ายกลับมาดูด้วยความแปลกใจ สมุนคนหนึ่งเข้ามาในครัว เห็นตาแมวเป็นประกายคิดว่าเป็นถ่านไฟจึงเอาไม้ขีดยื่นเท้าเข้าไปเพื่อจะจุดไฟให้สว่าง แมวโมโหเลยตะปบ ทั้งชวนและซูลัน ขโมยตกใจแทบสิ้นสติ รีบวิ่งออกไปทางประตู สุนัขที่นอนอยู่กระโจนเข้าจับขา เมื่อเซมาก็โดนลาใช้ขาหลังเตะเข้าโครมใหญ่ ไก่ก็กระพือปีก พีบ พับช่วยไล่จิกตี ทำเอาโจรวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิตแล้วก็กลับมาเล่าให้พรรคพวกฟังว่า “มันมีปีศาจแสนร้ายกาจจริง ๆ มันชวนข้าด้วยเล็บยาวเพื่อย มีมีดแหลมจ้วงแทงขาข้า และยังมีสมุนตัวประหลาดสูงเทียมหลังคา ฟาดข้าด้วยกระบองแล้วยังร้องตะโกนว่า จับตัววายร้าย จับตัววายร้าย” ยังไม่ทันสิ้นเสียงพูดบรรดาโจรต่างออกสั่นขวัญหายวิ่งตะกายหนีกันสุดชีวิตสี่สหายจึงได้ครอบครองบ้านหลังนี้และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตลอดมา

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ลาทำไมถึงหนีออกจากบ้าน ลาคิดจะทำอะไรต่อ
2. ระหว่างทางลาไปเจอใคร แล้วทำไมสุนัขถึงหนีออกจากบ้าน
3. ระหว่างทางลาและสุนัขเจอใคร ทำไมแมวถึงหนีออกจากบ้าน ลาชวนแมวไปไหน
4. ระหว่างทางลา สุนัข และแมวเจอใคร ทำไมไก่จึงหนีออกจากบ้าน ลาชวนไก่ไปไหน
5. สัตว์ทั้งสี่ตัวตกลงไปไหนกัน ระหว่างทางเจอบ้านและมีใครอยู่ในบ้าน
6. สัตว์ทั้งสี่ตัวทำอะไรเพื่อไล่พวกโจรออกจากบ้าน พวกโจรเป็นอย่างไร
7. เมื่อโจรย้อนกลับมาอีกสัตว์ทั้งสี่ช่วยกันทำอย่างไรกับพวกโจรอีก พวกโจรเป็นอย่างไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง ผีกับนกเขา

ผู้แต่ง วรวิพรรณ

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อน
 เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน
 ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ	แบ แบ แบ แบ
ดบ ดบ ดบ ดบ	กำ กำ แบ
กำ กำ กำ กำ	แบ แบ แบ แบ
ดบ ดบ ดบ ดบ	แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา พี่เสือพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พี่เสือพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่เสือมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ
 อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่เสือจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ผีกับนกเขา” เด็ก ๆ
 พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เฮ้อพี่เสือจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ผีกับนกเขา” รายละเอียดดังนี้

วันหนึ่งในฤดูร้อน ผีน้อยตัวหนึ่งรู้สึกกระหายน้ำจึงบินไปหาน้ำดื่มที่ริมลำธาร
 ด้วยความรีบร้อน มันลื่นพลัดตกลงไปในลำธารแห่งนั้น น้ำในลำธารดูเหมือนจะเขียว
 กรากในความรู้สึกของผีน้อย มันพยายามตะกายหาที่เกาะยึดเพื่อให้รอดพ้นจากการ

จมน้ำตาย แต่ความพยายามไม่พยายามไม่เป็นผล มันจึงปล่อยให้ตัวเองไหลล่องไปตาม กระแสน้ำนั้น เวลานั้นมีนกเขาตัวหนึ่งบินมาที่ลำธารเพื่อดื่มน้ำ ขณะจะบินโฉบลงดื่มน้ำ นกเขามองเห็นฝิ่งกำลังกระเสือกกระสนอย่างใกล้จะหมดแรงลงเต็มที นกเขาผู้อารีจึงรีบ บินไปคาบใบไม้แล้วหย่อนลงไปใต้น้ำเพื่อให้ฝิ่งยึดเกาะ ฝิ่งเกาะใบไม้ไว้ก่อนที่จะพาตัวเอง ขึ้นมาอยู่บนใบไม้ นั่น “ขอบคุณท่านมากที่ช่วยชีวิตข้าไว้ ข้าจะไม่ลืมบุญคุณของท่านเลย” ฝิ่งน้อยบอกนกเขา หลายวันต่อมา ขณะที่ฝิ่งน้อยกำลังออกหาน้ำหวานกินมันเหลือบไป เห็นนายพรานคนหนึ่งกำลังเล็งธนูไปที่ต้นไผ่ต้นหนึ่ง เมื่อมองตามไปฝิ่งก็เห็นนกเขาผู้มี พระคุณของมันเกาะอยู่ที่ต้นไผ่ นั่น ฝิ่งน้อยจึงรีบบินไปต่อยที่มีมือของนายพรานอย่างเต็ม แรงจนหน้าไม้หล่นลงพื้นไป นกเขานั้นจึงรอดพ้นจากอันตรายด้วยความช่วยเหลือของฝิ่งผู้ ที่มันเคยช่วยชีวิตไว้ นับจากนั้นมาทั้งสองก็คบหาเป็นเพื่อนสนิทคอยช่วยเหลือกันตลอดมา

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น

1. ทำไมลูกหมาจึงยืนเตร้าอยู่ข้างบ่อน้ำ
2. แล้วลูกหมาตักน้ำมาที่วันแล้ว บ่อน้ำเต็มหรือไม่
3. ลูกหมอบอกกับลูกหมาว่าอย่างไร ลูกหมาทำอะไรให้น้ำเต็มบ่อ
4. ลูกหมารู้สึกอย่างไร และทำอย่างไรกับลูกหมา
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง นางฟ้ากับดอกไม้เจ็ดสี

ผู้แต่ง สำนักพิมพ์เรนโบว์

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นั่งตัวตรง

“ เพลง นั่งตัวตรง ”

นั่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนูรอคอย มาสั่ง
 มาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกรร่อนน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พิธีกรร่อนน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง
 เด็ก ๆ อยากรับหรือเปล่าครับ นิทานที่พิธีกรร่อนน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง
 “นางฟ้ากับดอกไม้เจ็ดสี” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาจ๊ะพิธีกรร่อนน้อยจะ
 เริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “นางฟ้ากับดอกไม้เจ็ดสี” รายละเอียดดังนี้

หนูตั้งตึ่งมีนิสัยเมตตากรุณาและชอบช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ เข้าวันหนึ่ง...ขณะที่หนู
 ตั้งตึ่งกำลังรดน้ำต้นไม้ที่สวนหน้าบ้านบังเอิญเห็นต้นไม้ต้นหนึ่งกำลังใกล้ตาย หนูตั้งตึ่งรู้
 ทันทีว่ามันกำลังจะตายเพราะขาดน้ำด้วยความสงสารต้นไม้มากจึงนำมันมาปลูกไว้ใน
 กระถาง ทุกเช้า..หนูตั้งตึ่งจะนำต้นไม้ออกมารับแสงแดด คุณครูสอนว่าแสงแดดทำให้
 ต้นไม้เจริญเติบโต ต้องหมั่นรดน้ำ พรวันดิน ใสปุ๋ยอย่างสม่ำเสมอเพราะต้นไม้จะดูดซึม

อาหารทางรากเพื่อไปหล่อเลี้ยงลำต้น ดอก และใบ ไม่นานนักต้นไม้ก็แข็งแรงและในที่สุดก็ออกดอก “โอ้โฮ! ดอกไม้มีตั้งเจ็ดสีนะ หนูตั้งตั้งไม่เคยเห็นมาก่อนเลย” ทันใดนั้น...ดอกไม้ก็ค่อย ๆ บานออกและมีนางฟ้าตัวเล็ก ๆ บินออกมาจากดอกไม้ นางฟ้าพูดกับ หนูตั้งตั้งว่า “หนูตั้งตั้งเป็นเด็กดี มีเมตตาและช่วยชีวิตฉันไว้ ฉันจะตอบแทนเธอนะ” โอ้ม..บ๊ิง! ทันใดนั้น..ที่สวนหน้าบ้านของหนูตั้งตั้งก็เต็มไปด้วยดอกไม้เจ็ดสี เพื่อนบ้านทุกคนที่เห็นต่างพากันตื่นตะลึงใหญ่เลยเพราะไม่มีใครเคยเห็นดอกไม้เจ็ดสีมาก่อนเพื่อน ๆ จึงพากันขอซื้อดอกไม้เจ็ดสีจากหนูตั้งตั้ง แต่หนูตั้งตั้งมีน้ำใจจึงขุดต้นดอกไม้เจ็ดสีแบ่งให้หนูแกะ น้องกระต่าย คุณฮิปโป และหนูแมวนำไปปลูกที่บ้านกันทุกคนโดยไม่คิดสตางค์ ทุก ๆ บ้านจึงมีดอกไม้เจ็ดสีเยอะแยะไปหมดเลย เพื่อน ๆ ชอบคุณและชมว่าหนูตั้งตั้งเป็นมีน้ำใจ “พวกเรารักหนูตั้งตั้งทุกคนเลย”

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. หนูตั้งตั้งมีนิสัยอย่างไร
2. ขณะที่หนูตั้งตั้งกำลังรดน้ำต้นไม้หนูตั้งตั้งเห็นอะไร และทำอย่างไรกับต้นไม้
3. ดอกไม้ดอกออกทั้งหมดกี่สี
4. มีอะไรออกมาจากดอกไม้เจ็ดสี นางฟ้าตอบแทนบุญคุณอย่างไรกับหนูตั้งตั้ง
5. หนูตั้งตั้งขายดอกไม้ให้เพื่อนหรือไม่ และหนูตั้งตั้งทำอย่างไร
6. หนูตั้งตั้งให้ดอกไม้ใครบ้าง และทุกคนทำอย่างไรกับดอกไม้
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสวรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 6 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง สามสหายมหัศจรรย์

ผู้แต่ง สุวิมล หงษ์ทอง

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ้วชี้

“ เพลง นิ้วชี้ ”

นิ้วชี้อยู่ที่ปาก นิ้วชี้อยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีค่ะ เด็ก ๆ วันนี้พี่กระต่ายน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่านั้น นิทานที่พี่กระต่ายน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “สามสหายมหัศจรรย์” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังคะ เอาล่ะพี่กระต่ายน้อยจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “สามสหายมหัศจรรย์” รายละเอียดดังนี้

คุณสามเหลี่ยม คุณสี่เหลี่ยม และคุณวงกลม เป็นเพื่อนกัน เรียกว่า “สามสหาย” วันหนึ่งคุณสามเหลี่ยมชวนคุณสี่เหลี่ยมมาเยี่ยมคุณวงกลม คุณสามเหลี่ยมพูด “เราน่าจะหาเงินมาปลุกบ้านอยู่ด้วยกันนะ” คุณสี่เหลี่ยมพูด “ดีเหมือนกัน แต่จะหาเงินได้จากที่ไหนล่ะ” คุณวงกลมพูด “เราได้ข่าวว่าในตู้ปีศาจมีทองคำซ่อนอยู่” คุณสามเหลี่ยม

พูด “หา! ถ้าปีศาจเธอ น่ากลัวจะตาย” คุณสี่เหลี่ยมพูด “ไม่เห็นน่ากลัวเลย ถ้าพวกเรา มีความพยายามและสามัคคีกัน จะต้องทำงานสำเร็จแน่” คุณวงกลมพูด “ตกลง ฉัน เราไปหาทองคำที่ถ้ำปีศาจกัน” สามสหายเดินทางถึงแม่น้ำใหญ่ คุณสามเหลี่ยมพูด “พวกเราจะข้ามแม่น้ำกันอย่างไร” คุณวงกลมพูด “พวกเราต้องรวมพลังแปลงร่างเป็นปลา โอมเพียง!!” สามสหายตั้งใจรวมพลังแปลงร่างเป็นปลาใหญ่ว่ายน้ำข้ามฝั่งไป เมื่อไปถึง ริมฝั่ง คุณสี่เหลี่ยมพูด “เราต้องข้ามภูเขาไปอีก” คุณวงกลมพูด “ใช่” คุณสามเหลี่ยมพูด “พร้อมหรือยัง โอมเพียง” สามสหายรวมพลังแปลงร่างเป็นนกบินข้ามภูเขาไป สาม สหายเดินทางมาถึงถ้ำปีศาจ ปีศาจพูด “พวกเจ้าเก่งมากที่เดินทางมาถึงที่นี่ได้ แต่พวกเจ้า ต้องตาย ฮะ ฮ่า ฮ่า” สามสหายร่วมมือกันต่อสู้กับปีศาจจนชนะ และจับปีศาจไว้ได้ ปีศาจ พูด “พวกเจ้าจงปล่อยข้าเถอะ ข้าจะให้ทองคำ แก่เจ้า” คุณสามเหลี่ยมพูด “ต้องหาวิธี ขนทองคำกลับไป” คุณสี่เหลี่ยมพูด “พวกเราต้องแปลงร่างเป็นบอลสุนัขทองคำข้าม ภูเขา” คุณวงกลมพูด “พวกเราจะแปลงร่างเป็นเรือ เพื่อขนทองคำข้าม แม่น้ำกลับไป” คุณสามเหลี่ยมพูด “ใช่โย! พวกเราหาทองคำได้สำเร็จ” คุณสี่เหลี่ยมพูด “เพราะพวกเรา มีความพยายาม” คุณวงกลมพูด “เพราะพวกเราสามัคคีกันด้วย” สามสหายนำทองคำไป ขาย และนำเงินมาปลูกบ้านอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น

1. สามสหายที่เป็นเพื่อนกันมีใครบ้าง
2. คุณสามเหลี่ยมและคุณสี่เหลี่ยมไปเยี่ยมใคร
3. สามสหายตกลงไปหาทองคำที่ไหน เพื่อเอามาทำอะไร
4. สามสหายเดินทางไปถึงแม่น้ำใหญ่ ทั้งสามคนทำอย่างไรเพื่อข้ามแม่น้ำ
5. สามสหายเดินทางไปถึงภูเขา ทั้งสามคนทำอย่างไรเพื่อข้ามภูเขา
6. เมื่อไปถึงถ้ำปีศาจทั้งสามช่วยกันทำอย่างไร และได้ทองหรือไม่
7. เมื่อได้ทองคำแล้วทั้งสามทำอย่างไรเพื่อขนทองคำข้ามภูเขา
8. เมื่อถึงแม่น้ำใหญ่ทั้งสามทำอย่างไรเพื่อขนทองคำข้ามแม่น้ำ
9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 7 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง ลูกเบ็ดที่หายไป

ผู้แต่ง อ.กัญญา สมทอง

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 ใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อน
 เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน
 ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

กำ กำ แบ

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา พี่หมูน้อยพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พี่หมูน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่หมูน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง
 เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่หมูน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ลูกเบ็ดที่
 หายไป” เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่หมูน้อยจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ลูกเบ็ดที่หายไป” รายละเอียดดังนี้

รอบคั่งน้ำมีดอกไม้ที่หอมหวาน

เจ้าแม่เปิดตัวอ้วนเดินอู้อ้าย

สอดสายตาหาหญ้ากอพอบังกาย

เธอยกย้ายก้อนอนเพื่อนอนลง

กลั้นใจนับหนึ่งสองแล้วก็สาม
 หนุ่มนุ่มหนุ่มนุ่มไขให้มันคง
 เวลาผ่านนานอยู่จึงรู้แน่
 ตัวที่หนึ่งและสองปรองดองกัน
 ทั้งเจ้าตัวสุดท้ายน้องตัวน้อย
 ก้าบ ก้าบ ก้าบ เรียกแม่ให้ไต่ยีน
 มีเด็กหญิงมิ่งมิตรจิตกุศล
 เจ้าลูกเปิดเดินตามไปทันใจ
 เปิดทั้งสี่จิตใจใครจะเหมือน
 มิตรภาพเกิดจากจิตคิดอารีย์
ขั้นสรุป

ไขใบงามคกพอดีที่ประสงค์
 แล้วบรรจงกกระเรียงเคียงข้างกัน
 นางตัวแม่ได้ลูกน้อยตั้งคอยฝัน
 เดินเตาะเตาะไต่ทางชันออกหากิน
 น้ำตาปรอยซบซิบกับก้อนหิน
 แต่ต้องสิ้นความหวังนั่งอาลัย
 จะช่วยค้นหาแม่ว่าอยู่ไหน
 โอ๊ะ ! นั้นไงแม่เธอเจอพอดี
 ลูกได้เพื่อนแม่พบลูกน้องเจอพี่
 มนุษย์สัตว์สานไมตรีด้วยน้ำใจ

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและ
 ความคิดเห็น

1. แม่เปิดหากอหญาเพื่อทำอะไร
2. แม่เปิดมีลูกเปิดทั้งหมดกี่ตัว แล้วเกิดอะไรขึ้นกับลูกเปิดตัวสุดท้าย
3. มีใครมาช่วยลูกเปิดตามหาแม่เปิด แล้วเจอแม่เปิดหรือไม่
4. แม่เปิดและลูกเปิดรู้สึกอย่างไรเมื่อได้เจอกัน
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม
 สร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 7 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง ตีตตีกับตุ๊ดตู่

ผู้แต่ง วิจิตรา ตันกันยา

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 น้ำใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นั่งตัวตรง

“ เพลง นั่งตัวตรง ”

นั่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดัง เชื้อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอคอย มาสั่ง
 มาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่สิงโตมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ ยอยาก
 ฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่สิงโตจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ตีตตีกับตุ๊ดตู่” เด็ก ๆ
 พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่สิงโตจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ตีตตีกับตุ๊ดตู่” รายละเอียดดังนี้

ตีตตีใจดีมีไร้สตรอบเบอร์รี่ที่มีลูกโตสีแดงหวานน่า ตุ๊ดตู่ขี้เหนียวก็มีไร้สตรอบเบอร์รี่ที่
 มีลูกโตเหมือนกัน ทุกคนต่างเฝ้ฝืนที่จะได้กินสตรอบเบอร์รี่หวานน่าจากไร้ของตีตตีกับตุ๊ดตู่
 ด้วยกันทั้งนั้น และแล้วสตรอบเบอร์รี่ของทั้ง 2 คนก็สุกแดงเต็มไร่พร้อม ๆ กัน ตีตตีตื่น
 แต่เข้าเก็บสตรอบเบอร์รี่ใส่รถจนเต็มแล้วเอาไปแบ่งให้เพื่อนทุกคน ส่วนตุ๊ดตู่ขี้เหนียวแล้ว
 คนจะมายโมยสตรอบเบอร์รี่ของตัวเองยีนอดหลับอดนอนเฝ้เฝ้ยามที่ไร่จนถึงเช้า รุ่งเช้าเพื่อน
 ๆ ต่างเอาของมาให้ตีตตีที่มีน้ำใจเอาสตรอบเบอร์รี่มาแบ่ง ให้กิน เวลาผ่านไปหลายวันสตร
 อบเบอร์รี่ที่สุกแดงของตุ๊ดตู่ก็เริ่มเน่า ตุ๊ดตู่เสียใจที่ไม่รู้จักแบ่งปันให้เพื่อน ๆ เอาแต่ร้องให้

แล้วก็เดินคอดกกลับบ้าน ระหว่างทางตุ๊ดตู่เดินผ่านบ้านของดีดีได้กลิ่นหอมของอาหาร โขยมา ด้วยความหิวตุ๊ดตู่จึงเดินเข้าไปในบ้านของดีดี แล้วก็ มีเพื่อน ๆ อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ทุกคนกินอาหารกันอย่างเอร็ดอร่อยและพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน ตุ๊ดตู่เห็นดังนั้นก็ รู้สึกอายจึงเดินออกจากบ้านของดีดี ดีดีจึงเดินออกมาเรียกตุ๊ดตู่ ตุ๊ดตู่เข้าไปในบ้านและขอโทษเพื่อน ๆ ทุกคนพร้อมสัญญาว่าปีหน้าจะเอาสตรอเบอร์รี่ที่อร่อยกว่าของดีดีมาให้ทุกคนได้กินกันอย่างแน่นอน เพราะตุ๊ดตู่รู้แล้วว่าผู้ที่รู้จักแบ่งปันย่อมได้รับความรัก ความจริงใจ เป็นสิ่งตอบแทน

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ดีดีมีนิสัยอย่างไร ตุ๊ดตู่มีนิสัยอย่างไร
2. ใครเก็บสตรอเบอร์รี่ไปแบ่งเพื่อน ๆ และใครไม่ยอมเก็บสตรอเบอร์รี่แบ่งเพื่อน
3. พอรุ่งเช้า เพื่อน ๆ เอาของกินมาให้ใคร เพราะอะไร
4. ต่อมาสตรอเบอร์รี่ของตุ๊ดตู่เป็นอย่างไร และตุ๊ดตู่รู้สึกอย่างไร
5. ขณะที่ตุ๊ดตู่เดินผ่านบ้านของดีดี ตุ๊ดตู่เห็นอะไร
6. ตุ๊ดตู่กล้าเข้าไปในบ้านของดีดีหรือไม่ เพราะอะไร
7. เมื่อดีดีเห็นตุ๊ดตู่แล้วดีดีทำอย่างไร
8. ตุ๊ดตู่เข้าไปในบ้านของดีดี และบอกกับเพื่อนว่าอย่างไร
9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 7 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง ลูกหมูป่าเจ้าปัญญา

ผู้แต่ง ผศ.ประชิด สุกตะพัฒนา

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นักร้อง

“ เพลง นักร้อง ”

นักร้องอยู่ที่ปาก นักร้องอยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง
 พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีค่ะเด็ก ๆ วันนี้พี่กามีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือ
 เปล่าคะ นิทานที่พี่ก่าจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “ลูกหมูป่าเจ้าปัญญา” เด็ก ๆ พร้อมทั้ง
 จะฟังนิทานหรือยังคะ เอาล่ะพี่ก่าจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “ลูกหมูป่าเจ้าปัญญา” รายละเอียดดังนี้

มีช่างไม้คนหนึ่งเจอลูกหมูป่าจึงนำมันมาเลี้ยงไว้ ลูกหมูป่าช่วยช่างไม้ทำงาน
 ต่อมาช่างไม้ต้องย้ายตามเจ้านายของคนแฉ่งไปทำงานที่อื่นและไม่สามารถเลี้ยงเจ้าลูกหมูป่า
 ไว้ได้ ช่างไม้จึงต้องปล่อยให้ลูกหมูป่าอยู่ในป่าตามลำพัง ลูกหมูป่าไม่เคยอยู่ในป่ามาก่อน
 จึงไม่รู้จะทำอย่างไรมันเดินเข้าไปในป่าไปเรื่อย ๆ ก็ไปเจอหมูป่าอยู่ฝูงหนึ่ง ลูกหมูป่าจึงขอ
 อาศัยอยู่ด้วย “พี่ ๆ หมูป่าจำขอให้ลูกหมูป่าอาศัยอยู่ด้วยนะ เพราะลูกหมูป่าไม่มีที่อยู่”

หมูป่าต่าง ๆ จึงให้ลูกหมูป่าอาศัยอยู่ด้วย และลูกหมูป่าก็อาศัยอยู่ในฝูงตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา แต่ว่าลูกหมูป่าสังเกตเห็นว่าหมูป่าต่าง ๆ อยู่กันอย่างไม่มีความสุขเลย ลูกหมูป่าสงสัยจึงถามว่า “พี่ ๆ หมูป่าเป็นอะไรกันดูเหมือนพี่ ๆ หมูป่าอยู่กันอย่างมีความสุขเลย” หมูป่าต่าง ๆ มองหน้ากันแล้วจึงบอกกับลูกหมูป่าว่า “ทุก ๆ เดือนเจ้าเสือจะมาเอาหมูป่าไปกินเป็นอาหารเดือนละ 1 ตัว และตอนนี้ก็ใกล้ถึงกำหนดเวลาที่เจ้าเสือจะมาเอาหมูป่าไปกินเป็นอาหาร พวกเราเลยไม่รู้จะทำอย่างไรกันดี” ลูกหมูป่าจึงคิดหาวิธีที่จะไม่ต้องให้หมูป่าไปเป็นอาหารกับเจ้าเสือ ลูกหมูป่าจึงพูดว่า “เราต้องร่วมมือกันต่อสู้กับเจ้าเสือ” หมูป่าทุกตัวต่างเห็นด้วย และวันต่อมาเจ้าเสือก็มาเพื่อที่จะมาเอาหมูป่าไปเป็นอาหารแต่เมื่อมันเห็นหมูป่าทุกตัวเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้กับเจ้าเสือ เจ้าเสือจึงไม่กล้าที่จะเข้ามามันจึงวิ่งหนีกลับไปหาพ่อเสือของมัน มันเล่าให้พ่อเสือฟัง พ่อเสือบอกว่า “เราเป็นถึงเสือ ร่างกายแข็งแรง ใหญ่โตแล้วไปกลัวอะไรกับหมูป่าตัวเล็ก ๆ เจ้าจงกลับไปเอาหมูป่ามากินเป็นอาหารให้ได้” เมื่อลูกเสือได้ยินพ่อเสือพูดอย่างนั้นมันจึงมีกำลังใจขึ้นมาและกลับไปยังฝูงของหมูป่าอีก ส่วนพวกหมูป่ามันรู้ว่าเจ้าเสือจะต้องกลับมาพวกมันจึงช่วยกันขุดหลุมกับดักไว้ดักเจ้าเสือ เมื่อเจ้าเสือมาพวกหมูป่าจึงยื่นอีกฝากของหลุมกับดัก เจ้าเสือพูดว่า “เจ้าพวกหมูป่าเจ้าจงส่งหมูป่ามาให้ข้าเอาไปกินเป็นอาหารเดี๋ยวนี้ละ ไม่เช่นนั้นข้าจะจับเจ้ากินเสียให้หมดเลย” ลูกหมูป่าจึงพูดว่า “พวกเราไม่กลัวเจ้าหรือเจ้าเสือ เก่งจริงก็เข้ามาจับพวกเราสิ” เมื่อเจ้าเสือได้ยินดังนั้นมันรู้สึกโกรธมากมันจึงเดินเข้ามาหาพวกหมูป่าโดยหารู้ไม่ว่าข้างหน้าตนเองมีหลุมกับดักอยู่ มันจึงหล่นลงไปในหลุมกับดักมันพยายามปีนป่ายขึ้นจากหลุมแต่มันไม่สามารถขึ้นมาจากหลุมได้ เจ้าลูกเสือจึงหมดแรงมันจึงพูดว่า “หมูป่าเจ้าเราขอโทษพวกเจ้า ช่วยเราขึ้นไปจากหลุมด้วยเถอะ เราสัญญาว่าเราจะไม่กินพวกเจ้าอีกแล้วเราขอโทษจริง ๆ” เมื่อหมูป่าได้ยินดังนั้นมันจึงพูดว่า “เจ้าสัญญากับพวกเราแล้วนะว่าจะไม่จับพวกเรากินเป็นอาหารอีกต่อไป” แล้วหมูป่าก็ช่วยเจ้าเสือขึ้นจากหลุมและพวกมันสัญญาว่าจะเป็นเพื่อนกันตลอดไป

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ช่างไม้ นำไครมาเลี้ยงไว้ แล้วทำไมช่างไม้จึงต้องปล่อยให้ลูกหมูป่าอยู่ในป่าตามลำพัง
2. ลูกหมูป่าไปอาศัยอยู่กับใคร
3. หมูป่าต่าง ๆ ทำไมอยู่กันอย่างมีความสุข
4. พวกหมูป่าช่วยกันทำอะไรเพื่อไล่เจ้าเสือไป

5. และเมื่อเจ้าเสือกลับมาอีกครั้ง พวกหมูป่าช่วยกันทำอะไรเพื่อกำจัดเจ้าเสืออีกครั้ง และผลเป็นอย่างไร
6. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 8 ครั้งที่ 1

นิทานเรื่อง สิงโตผู้มีคุณ

ผู้แต่ง บจก.เอเชนส์บุ๊คส์ (1997)

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมีน้ำใจ ในการช่วยเหลือผู้อื่นในการเล่น การทำงาน หรือทำกิจกรรม เช่น ปลอบใจเพื่อน เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บ ให้สิ่งของที่ตนไม่เคยเป็นเจ้าของมาก่อน หรือช่วยเพื่อนทำงาน ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจ และสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง กำแบ

“ เพลง กำ – แบ ”

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

กำ กำ แบ

กำ กำ กำ กำ

แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ

แล้วก็ปิดตา

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งปิดตา พี่กระต่ายน้อยพิธีกรออกมา แล้วนับ 1 2 3

นักเรียนเปิดตา

พี่กระต่ายน้อยพิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กระต่ายน้อยมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กระต่ายน้อยจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “สิงโตผู้มีคุณ” เด็ก ๆ พร้อมที่จะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่กระต่ายน้อยจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “สิงโตผู้มีคุณ” รายละเอียดดังนี้

สิงโตตัวหนึ่งกำลังเดินไปตีมน้ำที่ริมสระ มันบังเอิญเหลือบไปเห็นนกตัวหนึ่งตกอยู่ในน้ำเปียกปอนไปหมด เห็นดังนั้นสิงโตจึงใช้เท้าเขี่ยขอนไม้ลงไปให้นกเกาะขอนไม้ขึ้นฝั่ง เมื่อนกขึ้นฝั่งได้อย่างปลอดภัยแล้วกล่าวกับสิงโตอย่างปลื้มใจว่า “ขอบคุณท่านมากที่ช่วยชีวิตฉัน ฉันจะไม่ลืม บุญคุณของท่านครั้งนี้เลย” วันหนึ่งสิงโตออกหากินมันไม่ทันเห็นนายพรานที่กำลังเล็งมันอยู่ บังเอิญนกตัวที่เจ้าสิงโตช่วยไว้เกาะอยู่บนต้นไม้สูงในละแวกเดียวกันและเห็นนายพรานผู้นั้นพอดี ดังนั้นมันจึงบินตรงไปที่นายพราน และจิกตีทันที “อ้าย” นายพรานร้องอย่างเจ็บปวด นายพรานนั้นเมื่อถูกนกจิกตีที่หน้าจึงไม่สามารถเล็งปืนได้สะดวกทำให้ปืนลั่นแต่ไม่ถูกสิงโต สิงโตจึงรอดชีวิตไปอย่างหวุดหวิด ฝ่ายนายพรานก็ต้องเดินกุมหัวกลับบ้านด้วยเจ็บปวดและผิดหวัง

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. สิงโตเดินไปที่สระน้ำทำไม แล้วเห็นอะไร
2. สิงโตทำอะไรเพื่อช่วยนก และช่วยได้หรือไม่
3. นกกกล่าวอย่างไรกับสิงโต
4. ขณะที่สิงโตเดินออกไปหากินเกิดอะไรขึ้น
5. แล้วใครช่วยสิงโต ช่วยอย่างไร
6. สิงโตโดนนายพรานยิงตายหรือไม่ ผลเป็นอย่างไร
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการช่วยเหลือ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 8 ครั้งที่ 2

นิทานเรื่อง หมูน้อยขี่หวง

ผู้แต่ง ปิติพร วทาทิยาภรณ์

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการแบ่งปันผู้อื่น

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น นักเรียนควรมี
 ใจ ในการแบ่งปันสิ่งของของตนเองไม่ว่าจะเป็นของเล่น ของใช้ให้ผู้อื่นได้ใช้ของตนเอง
 อย่างเต็มใจ และจะทำให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นิ่งตัวตรง

“ เพลง นิ่งตัวตรง ”

นิ่งตัวตรง จงตั้งใจฟัง ไม่คุยเสียงดังเชื่อฟังคำสอน มีคุณครูที่หนุรอกคอย มาสั่ง
 มาสอนให้เป็นเด็กดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา
 พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่แมวมินิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากรับฟัง
 หรือเปล่าครับ นิทานที่พี่แมวจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง “หมูน้อยขี่หวง” เด็ก ๆ พร้อม
 ที่จะฟังนิทานหรือยังครับ เอาละพี่แมวจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง “หมูน้อยขี่หวง” รายละเอียดดังนี้

ลิงน้อย หมิน้อย หมูน้อย กระต่ายน้อย และกระรอกน้อย เล่นลูกบอลกันอย่าง
 สนุกสนาน กรังกรัง...กรังกรัง...กรังกรัง เสียงกระดิ่งดังกรังกรังจากรถขายไอศกรีมของ
 คุณจระเข้ เฮ้! พวกเขา..มากินไอศกรีมกันดีกว่า คุณจระเข้ขายไอศกรีมหลายรส
 กระต่ายน้อยซื้อรสตรอเบอร์รี่ กระรอกน้อยซื้อรสมะนาว หมิน้อยซื้อรสช็อกโกแลต ลิง
 น้อยซื้อรสส้ม หมูน้อยชอบรสวานิลามากที่สุด โอ้โฮ! หมูน้อยซื้อไอศกรีมถ้วยเบ้อเริ่ม
 แต่หมูน้อยบอกเพื่อน ๆ ว่า “ฉันไม่แบ่งให้ใครกินหรอกนะ ฉันจะกินให้หมดถ้วยเลยละ”

หมีน้อย ลิงน้อย กระจอกน้อย และกระต่ายน้อยแบ่งกันกินไอศกรีมอย่างเอร็ดอร่อย หมูน้อยชี้ทวงไม่ยอมแบ่งปันกับใครและกลัวโดนแบ่งกินไอศกรีม หมูน้อยจึงแอบไปกินไอศกรีมตามลำพัง โอ๊ะ! อู๊ป! หมูน้อยเดินสะดุดก้อนหินด้วยไอศกรีมกระเด็นออกจากมือ ไอศกรีมรสวานิลลาของหมูน้อยหล่นลงพื้นดัง แผละ! เพื่อน ๆ ช่วยกันปลอบหมูน้อย “โอ้! ไม่เป็นไรนะ หมูน้อย เตี่ยพวกเราแบ่งไอศกรีมให้ละ” “ไชโย!” หมูน้อยดีใจจนยิ้มแฉ่ง เพราะได้กินไอศกรีมหลายรสจากเพื่อน ๆ เด็ก ๆ แบ่งกันกินไอศกรีมอย่างมีความสุข

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. มีใครบ้างที่เล่นลูกบอลกันอย่างสนุกสนาน
2. ขณะที่เล่นลูกบอลใครมาขายไอศกรีม
3. กระต่ายน้อย กระจอกน้อย หมีน้อย ลิงน้อย และหมูน้อยต่างซื้อไอศกรีมรสอะไรบ้าง
4. หมีน้อย ลิงน้อย กระจอกน้อย และกระต่ายน้อย แบ่งไอศกรีมกันกินหรือไม่
5. หมูน้อยแบ่งไอศกรีมให้เพื่อนกินหรือไม่ แล้วหมูน้อยทำอย่างไร
6. เกิดอะไรขึ้นกับไอศกรีมของหมูน้อย
7. เพื่อน ๆ ทำอย่างไรกับหมูน้อย หมูน้อยรู้สึกอย่างไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแบ่งปันซึ่งกันและกัน

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการแบ่งปัน

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ 8 ครั้งที่ 3

นิทานเรื่อง ดันข้าวยักษ์

เค้าโครงเรื่องมาจากนิทานเรื่อง ดันหัวผักกาดยักษ์
 ผู้แต่ง วาว เจ้าพระยา

จุดประสงค์

นักเรียนรู้จักการร่วมมือ

เนื้อหา

การเล่นของเล่นทุกอย่าง หรือการทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ถ้านักเรียนร่วมมือกันในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน และมีความภูมิใจในผลงานที่ทำร่วมกัน มีความสามัคคีกัน ทำให้นักเรียนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง นีวี่

" เพลง นีวี่ "

นีวี่อยู่ที่ปาก นีวี่อยู่ที่ปาก ไม่พูดมาก ไม่พูดมาก พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง พูดแล้วฟังไม่รู้เรื่อง ฟังให้ดี ฟังให้ดี

เมื่อร้องเพลงเสร็จนักเรียนนั่งเตรียมพร้อมเพื่อจะฟังนิทาน และมีพิธีกรออกมา

พิธีกร : สวัสดีครับเด็ก ๆ วันนี้พี่กบมีนิทานมาเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง เด็ก ๆ อยากฟังหรือเปล่าครับ นิทานที่พี่กบจะเล่าให้เด็ก ๆ ฟังวันนี้เรื่อง "ดันข้าวยักษ์" เด็ก ๆ พร้อมทั้งจะฟังนิทานหรือยังครับ เออละพี่กบจะเริ่มเล่านิทานแล้วนะ

ขั้นกิจกรรม

ครูเล่านิทานเรื่อง "ดันข้าวยักษ์" รายละเอียดดังนี้

ที่หมู่บ้านชายทุ่งมีตายายคู่หนึ่งฐานะยากจนและมีหลายชายคนหนึ่งอาศัยอยู่ด้วยกันในกระท่อมใกล้กับทุ่งนาที่ทำอยู่เป็นประจำ ตากับยายและหลานมักจะทะเลาะกันอยู่เสมอ และหลานชายเป็นเด็กดีไม่ค่อยเชื่อฟังตากับยาย นอกจากนี้ยังมีสัตว์เลี้ยงอีก 3 ตัว คือ หมา แมว และหนู สัตว์ทั้ง 3 ต่างก็เป็นศัตรูกัน หมาไล่กัดแมว แมวไล่

กำหนด สุขุมในบ้านจึงอยู่ด้วยกันอย่างไม่มีความสุขนัก ตามีอาชีพทำนา ตาเป็นคนขยันขันแข็ง แต่ยายกับหลานซีเกียจไม่ชอบทำงานทุกอย่าง

ในฤดูทำนา ตาออกไปเตรียมดินเพื่อหว่านกล้า ตาหว่านเมล็ดข้าว เมล็ดข้าวเริ่มงอกและโตขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยความขยันและเอาใจใส่ของตาทำให้ข้าวในนาเจริญงอกงาม ได้ผลดี มีข้าวกอหนึ่งเจริญงอกงามผิดปกติ ต้นสูงใหญ่ รวงข้าวใหญ่มาก เมล็ดข้าวมีมาก จนถึงฤดูเก็บเกี่ยว ตาเก็บเกี่ยว เท่าไรก็ไม่หมด ตารำพึงขึ้นตอนพักเกี่ยวข้าวว่า “แหม! ข้าวนี้กอใหญ่จริง ๆ คงเป็นกอข้าวยักษ์แล้วซิ เก็บเกี่ยวเท่าไรก็ไม่หมด ปีนี้เราคงได้ข้าวมากกว่าปีก่อนแน่นอนดีแล้วจะได้แบ่งขายนำเงินมาสร้างฐานะบ้านของเราให้ดีขึ้น”

ตาเกี่ยวข้าวไปพลางก็นึกขึ้นว่าใครจะมาช่วยเราละ จะได้เสร็จไว ๆ และแล้วตาก็นึกถึงยาย ตกเย็นกลับบ้านก็พูดกับยาย “ยาย พรุ่งนี้ไปช่วยกันเกี่ยวข้าวหน่อยนะ” ยายตอบว่า “โอ๊ย ฉันเกี่ยวข้าวไม่ไหวหรอก ฉันปวดหลังแดดก็ร้อน ไม่เอาไม่เอา ขออยู่บ้านดีกว่า” แต่ยายก็ไปบอกให้หลานชายไปช่วย หลานชายก็บอกว่าซีเกียจ พอตาบ่นหนักว่าไม่มีใครช่วยทำงานเลยยายกับหลาน ก็ปรึกษากัน ไปชวน แมว หมา และหนู สัตว์ทั้ง 3 ตกลงไปช่วยตา หมาพูดว่า “พวกเราไปทุ่งนากันดีกว่านะ” ทั้งตา ยาย หลานชาย และสัตว์ทั้ง 3 ไปถึงทุ่งนา ไปพบกับกอข้าวยักษ์ ต่างตะลึงและช่วยเก็บเกี่ยวข้าวจนเสร็จ แล้วช่วยกันนำมามากแดดไว้จนข้าวแห้ง ตา ยาย หลาน แมว หมา และหนู ก็ช่วยกันขนข้าวกลับบ้านและแบ่งขายได้เงินมาซื้อของใช้และสิ่งของที่อำนวยความสะดวกกับครอบครัว ตาพูดกับทุกคนว่า “ที่เรามีความสุขสบายขึ้นนี้ก็เพราะทุกคนช่วยกันทำงาน ไม่เป็นคน ซีเกียจ รักใคร่สามัคคีกัน ต่อไปก็คงพบแต่ความสุขตลอดไป” หลานชายก็บอกกับสัตว์เลี้ยงทั้ง 3 ว่า “เห็นมั๊ย ถ้าเรามีความขยันอย่างนี้ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ ช่วยตาช่วยยายทำนาแล้ว พวกเขาจะได้ข้าวมากมายนำมาขายทำให้ครอบครัวมีความสุข พวกเราสัญญากับตาและยายนะว่า ต่อไปนี้เราจะช่วยกันทำงานไม่ทะเลาะกันอีก”

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูร่วมสนทนาสรุปเรื่องราวในนิทานให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

1. ครอบครัวนี้มีใครอยู่บ้าง
2. ตาเป็นคนอย่างไร ยายและหลานเป็นคนอย่างไร
3. ข้าวในนาของตาเป็นอย่างไรบ้าง
4. มีข้าวกอหนึ่งใหญ่มากตาเก็บเกี่ยวไหวหรือไม่ แล้วตาไปบอกกับใครให้มาช่วย
5. ยายกับหลานไปช่วยตาหรือเปล่า แล้วชวนใครไปด้วย
6. ทั้งหมดช่วยกันทำอย่างไรกับต้นข้าวยักษ์

7. ทั้งยาย หลาน และสัตว์ทั้งสามสัญญากันว่าอย่างไร
8. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการร่วมมือ

สื่อ

1. หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน
2. ฉาก และอุปกรณ์สำหรับเล่านิทาน

การประเมินผล

สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ และบันทึกลงในแบบสังเกตการร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือที่มีต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ได้แก่ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่ออุปกรณ์ การประเมินผล และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็นดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกัน
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกัน
 -1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกัน

การจัดประสบการณ์	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 1
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 1
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 2
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 3
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 1
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 2
แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 3 ครั้งที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก จ

คู่มือการใช้แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคม

คู่มือการใช้แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย

คำชี้แจง

แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือ
2. การแบ่งปัน
3. การร่วมมือ

พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลไปในทางที่ดีขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคม และดำรงอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งแบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยผู้วิจัยแบ่งการสังเกตออกเป็น 2 ช่วง คือ ก่อน – หลังการทดลอง และช่วงระหว่างทดลอง

แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย ก่อน – หลังการทดลอง ประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือ
 - 1.1 มีน้ำใจและช่วยผู้อื่น
 - 1.2 แนะนำเพื่อนทำกิจกรรม
2. การแบ่งปัน
 - 2.1 แบ่งของใช้ให้เพื่อนใช้
 - 2.2 ให้เพื่อนหยิบของใช้ด้วยตนเอง
3. การร่วมมือ
 - 3.1 การทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 3.2 การเล่น / อยู่ร่วมกับผู้อื่น

แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัยระหว่างทดลอง ประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือ
 - 1.1 ช่วยเก็บของใช้เข้าที่เดิมเมื่อเลิกทำกิจกรรม
 - 1.2 ช่วยเหลือเพื่อนโดยไม่คาดหวังให้เพื่อนตอบแทน
 - 1.3 ช่วยแนะนำเพื่อนขณะทำกิจกรรม
2. การแบ่งปัน
 - 2.1 แบ่งของใช้ให้เพื่อนใช้
 - 2.2 ให้เพื่อนหยิบของใช้ตนเอง

2.3 แบ่งปันของใช้ให้เพื่อนโดยให้เพื่อนหยิบเอาเอง

3. การร่วมมือ

3.1 การเล่น / อยู่ร่วมกับผู้อื่น

3.2 ร่วมกันทำเรื่องที่ตกลงกันได้

3.3 ร่วมกันจัดอุปกรณ์ ทำความสะอาด และเก็บเข้าที่

เวลาที่ใช้ในการสังเกต แบ่งการสังเกตเป็น 2 แบบ

แบบที่ 1 ให้สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนก่อนการทดลอง และทำการทดลองเป็นระยะ 8 สัปดาห์ ก็ทำการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนหลังการทดลองอีกครั้งโดยใช้แบบสังเกตเดียวกัน

แบบที่ 2 ให้สังเกตพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนระหว่างการทดลองในแต่ละสัปดาห์ โดยการจัดกิจกรรมการเล่นที่ประกอบหุ้มนมือทุกสัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์เรื่องการช่วยเหลือ วันพุธเรื่องการแบ่งปัน และวันศุกร์เรื่องการร่วมมือ เป็นเวลาวันละ 15 นาที และใช้แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมด้านการช่วยเหลือ แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมด้านการแบ่งปัน และแบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคมด้านการร่วมมือ ในกิจกรรมสร้างสรรค์ของแต่ละวัน เป็นเวลา 15 นาที ระยะเวลา 8 สัปดาห์

ขั้นตอนในการสังเกต

1. เขียนชื่อผู้สังเกต ผู้ถูกสังเกต (เด็ก) วัน เดือน ปี ที่ทำการสังเกต
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยรวมจำนวนผู้สังเกต 2 คน ทำการสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย
3. การสังเกตให้ผู้สังเกตทั้ง 2 คน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยทำการสังเกตพร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกันโดยสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล

การบันทึกการสังเกต

เมื่อสังเกตพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยตรงกับข้อใด และช่องระดับคะแนนพัฒนาการด้านสังคมตรงกับข้อใดให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องนั้น โดยทำการบันทึกดังนี้

ช่องระดับคะแนน 3 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพัฒนาการด้านสังคมด้วยตนเอง

ช่องระดับคะแนน 2 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพัฒนาการด้านสังคมโดยคนอื่น

แนะนำ

ช่องระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กไม่แสดงพัฒนาการด้านสังคม

การให้คะแนน

1. ในช่วงเวลาที่สังเกตเด็ก เมื่อเด็กแสดงพัฒนาการด้านสังคมกับข้อใดและช่องคะแนนใดให้ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องนั้น
2. ถ้าพบเครื่องหมาย / ในช่องระดับคะแนนใดก็ให้คะแนนเท่ากับช่องคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่องระดับคะแนน 2 ก็ได้ 2 คะแนน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ฉ
แบบสังเกตพัฒนาการด้านสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ช

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนน

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
ที่มีต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
1	8	16	8	64
2	6	12	6	36
3	10	18	8	64
4	6	10	4	16
5	7	14	7	49
6	6	12	6	36
7	6	10	4	16
8	6	14	8	64
9	6	12	6	36
10	6	10	4	16
11	10	18	8	64
12	6	12	6	36
13	10	18	8	64
14	7	14	7	49
15	10	18	8	64
16	6	12	6	36
17	6	12	6	36
18	11	18	7	49
19	10	18	8	64
20	8	14	6	36
21	6	12	6	36
22	11	18	7	49
23	6	14	8	64
24	6	14	8	64
รวม	236	340	160	1108
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	9.8	14.17		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติ } H_0 &: \mu_{\text{post}} = \mu_{\text{pre}} \\ H_1 &: \mu_{\text{post}} > \mu_{\text{pre}} \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544 หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{160}{\sqrt{\frac{24(1108) - (160)^2}{24-1}}} \\ &= 24.24 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544 หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ หลังจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
1	2	4	2	4
2	2	4	2	4
3	4	6	2	4
4	2	2	0	0
5	2	4	2	4
6	2	4	2	4
7	2	4	2	4
8	2	4	2	4
9	2	4	2	4
10	2	4	2	4
11	3	6	3	9
12	2	4	2	4
13	3	6	3	9
14	2	4	2	4
15	3	6	3	9
16	2	4	2	4
17	2	4	2	4
18	4	6	2	4
19	4	6	2	4
20	3	6	3	9
21	2	4	2	4
22	4	6	2	4
23	2	4	2	4
24	2	4	2	4
รวม	60	110	50	112
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	2.50	4.58		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{50}{\sqrt{\frac{24(112) - (50)^2}{24-1}}} = 17.24$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
1	3	6	3	9
2	2	4	2	4
3	3	6	3	9
4	2	4	2	4
5	2	6	4	16
6	2	4	2	4
7	2	2	0	0
8	2	6	4	16
9	2	4	2	4
10	2	2	0	0
11	4	6	2	4
12	2	4	2	4
13	4	6	2	4
14	3	6	3	9
15	4	6	2	4
16	2	4	2	4
17	2	4	2	4
18	3	6	3	9
19	3	6	3	9
20	3	4	1	1
21	2	4	2	4
22	4	6	2	4
23	2	6	4	16
24	2	6	4	16
รวม	62	118	56	158
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	2.58	4.92		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{56}{\sqrt{\frac{24(158) - (56)^2}{24-1}}} = 10.49$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	D	D ²
1	3	6	3	9
2	2	4	2	4
3	3	6	3	9
4	2	4	2	4
5	3	4	1	1
6	2	4	2	4
7	2	4	2	4
8	2	4	2	4
9	2	4	2	4
10	2	4	2	4
11	3	6	3	9
12	2	4	2	4
13	3	6	3	9
14	2	4	2	4
15	3	6	3	9
16	2	4	2	4
17	2	4	2	4
18	4	6	2	4
19	3	6	3	9
20	2	4	2	4
21	2	4	2	4
22	3	6	3	9
23	2	4	2	4
24	2	4	2	4
รวม	58	112	54	128
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	2.42	4.67		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{54}{\sqrt{\frac{24(128) - (54)^2}{24-1}}} = 20.77$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 1 กับ สัปดาห์ที่ 2
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 1	คะแนนสัปดาห์ที่ 2	D	D ²
1	13	13	0	0
2	9	9	0	0
3	15	16	1	1
4	9	9	0	0
5	12	13	1	1
6	9	9	0	0
7	9	9	0	0
8	11	11	0	0
9	9	9	0	0
10	9	9	0	0
11	15	17	2	4
12	9	9	0	0
13	15	15	0	0
14	11	11	0	0
15	14	16	2	4
16	9	9	0	0
17	9	9	0	0
18	16	17	1	1
19	16	16	0	0
20	11	11	0	0
21	9	9	0	0
22	15	16	1	1
23	11	11	0	0
24	11	11	0	0
รวม	276	284	8	12
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	11.5	11.83		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 &: \mu_2 = \mu_1 \\ H_1 &: \mu_2 > \mu_1 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544 หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{8}{\sqrt{\frac{24(12) - (8)^2}{24-1}}} \\ &= 2.56 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 1 กับ สัปดาห์ที่ 2
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	D	D ²
1	3	3	0	0
2	3	3	0	0
3	4	5	1	1
4	3	3	0	0
5	3	3	0	0
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	4	5	1	1
12	3	3	0	0
13	5	5	0	0
14	3	3	0	0
15	5	6	1	1
16	3	3	0	0
17	3	3	0	0
18	6	6	0	0
19	5	6	1	1
20	5	5	0	0
21	3	3	0	0
22	5	5	0	0
23	3	3	0	0
24	3	3	0	0
รวม	87	91	4	4
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	3.63	3.79		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{4}{\sqrt{\frac{24(4) - (4)^2}{24-1}}} = 2.14$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 1 กับ สัปดาห์ที่ 2
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	D	D ²
1	5	5	0	0
2	3	3	0	0
3	6	6	0	0
4	3	3	0	0
5	4	5	1	1
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	5	5	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	5	6	1	1
12	3	3	0	0
13	5	5	0	0
14	5	5	0	0
15	5	6	1	1
16	3	3	0	0
17	3	3	0	0
18	6	6	0	0
19	5	5	0	0
20	3	3	0	0
21	3	3	0	0
22	5	5	0	0
23	5	5	0	0
24	5	5	0	0
รวม	99	102	3	3
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.13	4.25		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{3}{\sqrt{\frac{24(3) - (3)^2}{24-1}}} = 1.81$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 1 กับ สัปดาห์ที่ 2
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	D	D ²
1	5	6	1	1
2	3	3	0	0
3	5	5	0	0
4	3	3	0	0
5	5	5	0	0
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	6	7	1	1
12	3	3	0	0
13	5	5	0	0
14	3	3	0	0
15	4	5	1	1
16	3	3	0	0
17	3	3	0	0
18	4	5	1	1
19	6	6	0	0
20	3	3	0	0
21	3	3	0	0
22	5	6	1	1
23	3	3	0	0
24	3	3	0	0
รวม	90	95	5	5
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	3.75	3.96		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{5}{\sqrt{\frac{24(5) - (5)^2}{24-1}}} = 2.46$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 2 กับ สัปดาห์ที่ 3
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 2	คะแนนสัปดาห์ที่ 3	D	D ²
1	13	18	5	25
2	9	9	0	0
3	16	20	4	16
4	9	9	0	0
5	13	15	2	4
6	9	9	0	0
7	9	9	0	0
8	11	12	1	1
9	9	9	0	0
10	9	9	0	0
11	17	21	4	16
12	9	9	0	0
13	15	18	3	9
14	11	12	1	1
15	16	21	5	25
16	9	12	3	9
17	9	12	3	9
18	17	20	3	9
19	16	19	3	9
20	11	15	4	16
21	9	9	0	0
22	16	18	2	4
23	11	12	1	1
24	11	15	4	16
รวม	284	332	54	170
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	11.83	13.83		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 &: \mu_3 = \mu_2 \\ H_1 &: \mu_3 > \mu_2 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{54}{\sqrt{\frac{24(170) - (54)^2}{24-1}}} \\ &= 7.59 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิจรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$

ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 3 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 2 กับ สัปดาห์ที่ 3
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	D	D ²
1	3	6	3	9
2	3	3	0	0
3	5	6	1	1
4	3	3	0	0
5	3	3	0	0
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	5	7	2	4
12	3	3	0	0
13	5	6	1	1
14	3	3	0	0
15	6	7	1	1
16	3	3	0	0
17	3	3	0	0
18	6	6	0	0
19	6	7	1	1
20	5	6	1	1
21	3	3	0	0
22	5	6	1	1
23	3	3	0	0
24	3	6	3	9
รวม	91	105	14	28
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	3.79	4.38		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{14}{\sqrt{\frac{18(28) - (14)^2}{24-1}}} = 3.08$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 2 กับ สัปดาห์ที่ 3
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	D	D ²
1	5	6	1	1
2	3	3	0	0
3	6	7	1	1
4	3	3	0	0
5	5	6	1	1
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	5	6	1	1
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	6	6	0	0
12	3	3	0	0
13	5	6	1	1
14	5	6	1	1
15	5	8	3	9
16	3	6	3	9
17	3	6	3	9
18	6	7	1	1
19	5	6	1	1
20	3	6	3	9
21	3	3	0	0
22	5	6	1	1
23	5	6	1	1
24	5	6	1	1
รวม	102	124	22	42
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.25	5.17		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{22}{\sqrt{\frac{24(42) - (22)^2}{24-1}}} = 4.61$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 2 กับ สัปดาห์ที่ 3
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	3	0	0
3	5	7	2	4
4	3	3	0	0
5	5	6	1	1
6	3	3	0	0
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	7	8	1	1
12	3	3	0	0
13	5	6	1	1
14	3	3	0	0
15	5	6	1	1
16	3	3	0	0
17	3	3	0	0
18	5	7	2	4
19	6	6	0	0
20	3	3	0	0
21	3	3	0	0
22	6	6	0	0
23	3	3	0	0
24	3	3	0	0
รวม	95	103	8	12
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	3.96	4.29		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{8}{\sqrt{\frac{24(12) - (8)^2}{24-1}}} = 2.56$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 3 กับ สัปดาห์ที่ 4
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 3	คะแนนสัปดาห์ที่ 4	D	D ²
1	18	18	0	0
2	9	9	0	0
3	20	21	1	1
4	9	9	0	0
5	15	15	0	0
6	9	18	9	81
7	9	9	0	0
8	12	12	0	0
9	9	9	0	0
10	9	9	0	0
11	21	22	1	1
12	9	12	3	9
13	18	20	2	4
14	12	12	0	0
15	21	21	0	0
16	12	15	3	9
17	12	15	3	9
18	20	21	1	1
19	19	20	1	1
20	15	15	0	0
21	9	9	0	0
22	18	18	0	0
23	12	12	0	0
24	15	18	3	9
รวม	332	359	27	125
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	13.83	14.96		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 &: \mu_4 = \mu_3 \\ H_1 &: \mu_4 > \mu_3 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{27}{\sqrt{\frac{24(125) - (27)^2}{24-1}}} \\ &= 2.72 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นหัตถนประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นหัตถนประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 4 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นหัตถนประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 3 กับ สัปดาห์ที่ 4
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	3	0	0
3	6	7	1	1
4	3	3	0	0
5	3	3	0	0
6	3	6	3	9
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	7	8	1	1
12	3	3	0	0
13	6	6	0	0
14	3	3	0	0
15	7	7	0	0
16	3	6	3	9
17	3	3	0	0
18	6	6	0	0
19	7	8	1	1
20	6	6	0	0
21	3	3	0	0
22	6	6	0	0
23	3	3	0	0
24	6	6	0	0
รวม	105	114	9	21
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.38	4.75		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{9}{\sqrt{\frac{24(21) - (9)^2}{24-1}}} = 4.71$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 3 กับ สัปดาห์ที่ 4
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	3	0	0
3	7	7	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	3	6	3	9
7	3	3	0	0
8	6	6	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	6	7	1	1
12	3	3	0	0
13	6	8	2	4
14	6	6	0	0
15	8	8	0	0
16	6	6	0	0
17	6	6	0	0
18	7	8	1	1
19	6	6	0	0
20	6	6	0	0
21	3	3	0	0
22	6	6	0	0
23	6	6	0	0
24	6	6	0	0
รวม	124	131	7	15
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	5.17	5.46		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{7}{\sqrt{\frac{24(15) - (7)^2}{24-1}}} = 1.90$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 3 กับ สัปดาห์ที่ 4
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	3	0	0
3	7	7	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	3	6	3	9
7	3	3	0	0
8	3	3	0	0
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	3	6	3	9
13	6	6	0	0
14	3	3	0	0
15	6	6	0	0
16	3	3	0	0
17	3	6	3	9
18	7	7	0	0
19	6	6	0	0
20	3	3	0	0
21	3	3	0	0
22	6	6	0	0
23	3	3	0	0
24	3	6	3	9
รวม	103	115	12	36
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.29	4.79		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{12}{\sqrt{\frac{24(36) - (12)^2}{24-1}}} = 2.14$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 4 กับ สัปดาห์ที่ 5
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 4	คะแนนสัปดาห์ที่ 5	D	D ²
1	18	18	0	0
2	9	15	6	36
3	21	22	1	1
4	9	9	0	0
5	15	18	3	9
6	18	18	0	0
7	9	12	3	9
8	12	18	6	36
9	9	12	3	9
10	9	9	0	0
11	22	24	2	4
12	12	18	6	36
13	20	22	2	4
14	12	15	3	9
15	21	21	0	0
16	15	15	0	0
17	15	18	3	9
18	21	22	1	1
19	20	22	2	4
20	15	18	3	9
21	9	18	9	81
22	18	21	3	9
23	12	15	3	9
24	18	19	1	1
รวม	359	419	60	276
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	14.96	17.46		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 &: \mu_5 = \mu_4 \\ H_1 &: \mu_5 > \mu_4 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{60}{\sqrt{\frac{24(276) - (60)^2}{24-1}}} \\ &= 5.23 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 5 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 4 กับ สัปดาห์ที่ 5
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	3	0	0
3	7	8	1	1
4	3	3	0	0
5	3	6	3	9
6	6	6	0	0
7	3	3	0	0
8	3	6	3	9
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	3	6	3	9
13	6	7	1	1
14	3	3	0	0
15	7	7	0	0
16	6	6	0	0
17	3	6	3	9
18	6	6	0	0
19	8	8	0	0
20	6	6	0	0
21	3	6	3	9
22	6	6	0	0
23	3	3	0	0
24	6	6	0	0
รวม	114	131	17	47
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.75	5.46		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{17}{\sqrt{\frac{24(47) - (17)^2}{24-1}}} = 2.81$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 4 กับ สัปดาห์ที่ 5
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	6	3	9
3	7	7	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	3	3	0	0
8	6	6	0	0
9	3	6	3	9
10	3	3	0	0
11	7	8	1	1
12	3	6	3	9
13	8	8	0	0
14	6	6	0	0
15	8	8	0	0
16	6	6	0	0
17	6	6	0	0
18	8	8	0	0
19	6	7	1	1
20	6	6	0	0
21	3	6	3	9
22	6	7	1	1
23	6	6	0	0
24	6	7	1	1
รวม	131	147	16	31
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	5.46	6.13		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{16}{\sqrt{\frac{24(31) - (16)^2}{24-1}}} = 3.48$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 4 กับ สัปดาห์ที่ 5
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	6	3	9
3	7	7	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	3	6	3	9
8	3	6	3	9
9	3	3	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	6	7	1	1
14	3	6	3	9
15	6	6	0	0
16	3	3	0	0
17	6	6	0	0
18	7	8	1	1
19	6	7	1	1
20	3	6	3	9
21	3	6	3	9
22	6	8	2	4
23	3	6	3	9
24	6	6	0	0
รวม	115	141	23	124
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	4.79	5.88		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{23}{\sqrt{\frac{24(124) - (23)^2}{24-1}}} = 2.23$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 5 กับ สัปดาห์ที่ 6
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 5	คะแนนสัปดาห์ที่ 6	D	D ²
1	18	20	2	4
2	15	18	3	9
3	22	23	1	1
4	9	12	3	9
5	18	20	2	4
6	18	18	0	0
7	12	12	0	0
8	18	18	0	0
9	12	18	6	36
10	9	9	0	0
11	24	24	0	0
12	18	18	0	0
13	22	23	1	1
14	15	19	4	16
15	21	24	3	9
16	15	18	3	9
17	18	18	0	0
18	22	22	0	0
19	22	23	1	1
20	18	20	2	4
21	18	18	0	0
22	21	24	3	9
23	15	20	5	25
24	19	19	0	0
รวม	419	458	38	109
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	17.46	19.83		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณื่อด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\text{สมมติฐาน } H_0 : \mu_6 = \mu_5$$

$$H_1 : \mu_6 > \mu_5$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{38}{\sqrt{\frac{24(109) - (38)^2}{24-1}}} \\ &= 5.32 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$

$$\text{ค่า } t(.05) = 1.71$$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 6 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 5 กับ สัปดาห์ที่ 6
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 5	สัปดาห์ที่ 6	D	D ²
1	6	6	0	0
2	3	6	3	9
3	8	8	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	3	3	0	0
8	6	6	0	0
9	3	6	3	9
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	7	7	0	0
14	3	6	3	9
15	7	8	1	1
16	6	6	0	0
17	6	6	0	0
18	6	6	0	0
19	8	8	0	0
20	6	8	2	4
21	6	6	0	0
22	6	8	2	4
23	3	6	3	9
24	6	6	0	0
รวม	131	148	17	45
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	5.46	6.17		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{17}{\sqrt{\frac{24(45) - (17)^2}{24-1}}} = 2.90$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 5 กับ สัปดาห์ที่ 6
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 5	สัปดาห์ที่ 6	D	D ²
1	6	8	2	4
2	6	6	0	0
3	7	7	0	0
4	3	3	0	0
5	6	8	2	4
6	6	6	0	0
7	3	3	0	0
8	6	6	0	0
9	6	6	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	8	8	0	0
14	6	7	1	1
15	8	8	0	0
16	6	6	0	0
17	6	6	0	0
18	8	8	0	0
19	7	7	0	0
20	6	6	0	0
21	6	6	0	0
22	7	8	1	1
23	6	8	2	4
24	7	7	0	0
รวม	147	155	8	14
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.13	6.46		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{8}{\sqrt{\frac{24(14) - (8)^2}{24-1}}} = 2.33$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 5 กับ สัปดาห์ที่ 6
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 5	สัปดาห์ที่ 6	D	D ²
1	6	6	0	0
2	6	6	0	0
3	7	8	1	1
4	3	6	3	9
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	6	6	0	0
8	6	6	0	0
9	3	6	3	9
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	7	8	1	1
14	6	6	0	0
15	6	8	2	4
16	3	6	3	9
17	6	6	0	0
18	8	8	0	0
19	7	8	1	1
20	6	6	0	0
21	6	6	0	0
22	8	8	0	0
23	6	6	0	0
24	6	6	0	0
รวม	141	155	14	35
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	5.88	6.46		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{14}{\sqrt{\frac{24(35) - (14)^2}{24-1}}} = 2.65$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 6 กับ สัปดาห์ที่ 7
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 6	คะแนนสัปดาห์ที่ 7	D	D ²
1	20	22	2	4
2	18	18	0	0
3	23	24	1	1
4	12	13	1	1
5	20	20	0	0
6	18	19	1	1
7	12	13	1	1
8	18	20	2	4
9	18	19	1	1
10	9	10	1	1
11	24	25	1	1
12	18	18	0	0
13	23	24	1	1
14	19	21	2	4
15	24	25	1	1
16	18	20	2	4
17	18	18	0	0
18	22	24	2	4
19	23	24	1	1
20	20	21	1	1
21	18	20	2	4
22	24	24	0	0
23	20	21	1	1
24	19	23	4	16
รวม	458	486	28	56
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	19.83	20.25		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณื่อด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 & : \mu_7 = \mu_6 \\ H_1 & : \mu_7 > \mu_6 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{28}{\sqrt{\frac{24(56) - (28)^2}{24-1}}} \\ &= 5.68 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นหาค้นหาประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นหาค้นหาประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 7 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นหาค้นหาประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 6 กับ สัปดาห์ที่ 7
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 7	D	D ²
1	6	6	0	0
2	6	6	0	0
3	8	8	0	0
4	3	3	0	0
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	3	3	0	0
8	6	6	0	0
9	6	6	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	7	8	1	1
14	6	6	0	0
15	8	8	0	0
16	6	6	0	0
17	6	6	0	0
18	6	8	2	4
19	8	8	0	0
20	8	8	0	0
21	6	7	1	1
22	8	8	0	0
23	6	7	1	1
24	6	8	2	4
รวม	148	155	7	11
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.17	6.46		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{7}{\sqrt{\frac{24(11) - (7)^2}{24-1}}} = 2.29$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 6 กับ สัปดาห์ที่ 7
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 7	D	D ²
1	8	8	0	0
2	6	6	0	0
3	7	8	1	1
4	3	4	1	1
5	8	8	0	0
6	6	7	1	1
7	3	3	0	0
8	6	8	2	4
9	6	6	0	0
10	3	3	0	0
11	8	8	0	0
12	6	6	0	0
13	8	8	0	0
14	7	8	1	1
15	8	8	0	0
16	6	7	1	1
17	6	6	0	0
18	8	8	0	0
19	7	8	1	1
20	6	7	1	1
21	6	6	0	0
22	8	8	0	0
23	8	8	0	0
24	7	8	1	1
รวม	155	165	10	12
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.46	6.86		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{10}{\sqrt{\frac{24(12) - (10)^2}{24-1}}} = 3.50$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 6 กับ สัปดาห์ที่ 7
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 7	D	D ²
1	6	8	2	4
2	6	6	0	0
3	8	8	0	0
4	6	6	0	0
5	6	6	0	0
6	6	6	0	0
7	6	7	1	1
8	6	6	0	0
9	6	7	1	1
10	3	4	1	1
11	8	9	1	1
12	6	6	0	0
13	8	8	0	0
14	6	7	1	1
15	8	9	1	1
16	6	7	1	1
17	6	6	0	0
18	8	8	0	0
19	8	8	0	0
20	6	6	0	0
21	6	7	1	1
22	8	8	0	0
23	6	6	0	0
24	6	7	1	1
รวม	155	166	11	13
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.46	6.92		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{11}{\sqrt{\frac{24(13) - (11)^2}{24-1}}} = 3.82$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 7 กับ สัปดาห์ที่ 8
หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือ

นักเรียน	คะแนนสัปดาห์ที่ 7	คะแนนสัปดาห์ที่ 8	D	D ²
1	22	26	4	16
2	18	20	2	4
3	24	25	1	1
4	13	14	1	1
5	20	22	2	4
6	19	22	3	9
7	13	17	4	16
8	20	22	2	4
9	19	20	1	1
10	10	17	7	49
11	25	26	1	4
12	18	21	3	9
13	24	24	0	0
14	21	23	2	4
15	25	27	2	4
16	20	22	2	4
17	18	22	4	16
18	24	24	0	0
19	24	26	2	4
20	21	23	2	4
21	20	22	2	4
22	24	27	3	9
23	21	23	2	4
24	23	24	1	1
รวม	486	539	53	172
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	20.25	22.46		

นำคะแนนจากการสังเกตพัฒนาการณด้านสังคม หาค่าทางสถิติดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติฐาน } H_0 &: \mu_8 = \mu_7 \\ H_1 &: \mu_8 > \mu_7 \end{aligned}$$

จากสูตร t - test Dependent (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 343)

$$\begin{aligned} t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ &= \frac{53}{\sqrt{\frac{24(172) - (53)^2}{24-1}}} \\ &= 7.00 \end{aligned}$$

อ่านค่า t จากตาราง ข (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2544, หน้า 438) $df = n - 1 = 23$
ค่า $t(.05) = 1.71$

สรุป ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤต ที่ได้จากการเปิดตารางคือตกอยู่ในเขตปฏิเสธ H_0 จึงพิจารณายอมรับ H_1 นั่นคือ พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือ หลังการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 2 สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นทานประกอบหุ่นมือสัปดาห์ที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 7 กับ สัปดาห์ที่ 8
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการช่วยเหลือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 7	สัปดาห์ที่ 8	D	D ²
1	6	8	2	4
2	6	6	0	0
3	8	8	0	0
4	3	3	0	0
5	6	7	1	1
6	6	8	2	4
7	3	6	3	9
8	6	7	1	1
9	6	6	0	0
10	3	6	3	9
11	8	9	1	1
12	6	7	1	1
13	8	8	0	0
14	6	7	1	1
15	8	9	1	1
16	6	7	1	1
17	6	8	2	4
18	8	8	0	0
19	8	9	1	1
20	8	8	0	0
21	7	7	0	0
22	8	8	0	0
23	7	7	0	0
24	8	8	0	0
รวม	155	175	20	38
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.46	7.29		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{20}{\sqrt{\frac{24(38) - (20)^2}{24-1}}} = 4.24$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 7 กับ สัปดาห์ที่ 8
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการแบ่งปัน

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 7	สัปดาห์ที่ 8	D	D ²
1	8	9	1	1
2	6	7	1	1
3	8	9	1	1
4	4	5	1	1
5	8	8	0	0
6	7	7	0	0
7	3	4	1	1
8	8	8	0	0
9	6	7	1	1
10	3	5	2	4
11	8	8	0	0
12	6	7	1	1
13	8	8	0	0
14	8	8	0	0
15	8	9	1	1
16	7	8	1	1
17	6	7	1	1
18	8	8	0	0
19	8	8	0	0
20	7	8	1	1
21	6	7	1	1
22	8	9	1	1
23	8	8	0	0
24	8	8	0	0
รวม	165	180	15	17
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.88	7.50		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{15}{\sqrt{\frac{24(17) - (15)^2}{24-1}}} = 5.32$$

วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างสัปดาห์ที่ 7 กับ สัปดาห์ที่ 8
พัฒนาการด้านสังคม ด้านการร่วมมือ

นักเรียน	สัปดาห์ที่ 7	สัปดาห์ที่ 8	D	D ²
1	8	9	1	1
2	6	7	1	1
3	8	8	0	0
4	6	6	0	0
5	6	7	1	1
6	6	7	1	1
7	7	7	0	0
8	6	7	1	1
9	7	7	0	0
10	4	6	2	4
11	9	9	0	0
12	6	7	1	1
13	8	8	0	0
14	7	8	1	1
15	9	9	0	0
16	7	7	0	0
17	6	7	1	1
18	8	8	0	0
19	8	9	1	1
20	6	7	1	1
21	7	8	1	1
22	8	8	0	0
23	6	8	2	4
24	7	8	1	1
รวม	166	182	16	20
ค่าเฉลี่ย \bar{X}	6.92	7.58		

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} = \frac{16}{\sqrt{\frac{24(20) - (16)^2}{24-1}}} = 5.12$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ช
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรม
การเล่นทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

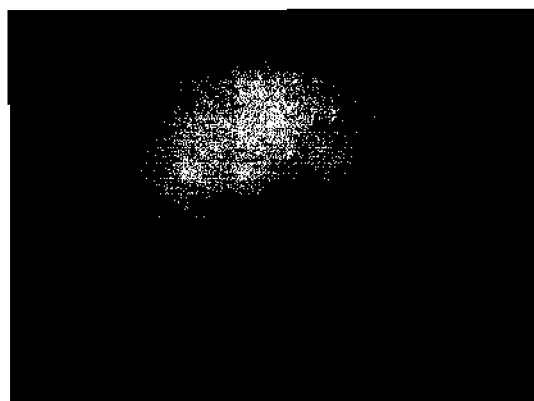
1. ดร.ทรงศรี ดุ่นทอง อาจารย์มหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏเทพสตรี
2. นางสมพร เมฆฉาย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดท่าช้าง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรีเขต 3
3. นายเจริญ พิมพ์จันทร์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3
4. นางสาวประภาพรรณ นาคข้าพันธ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3
5. นายพัฒนา พวงมาลี ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดท่าช้าง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

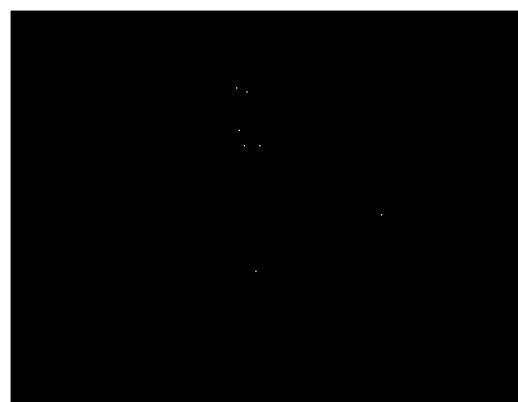
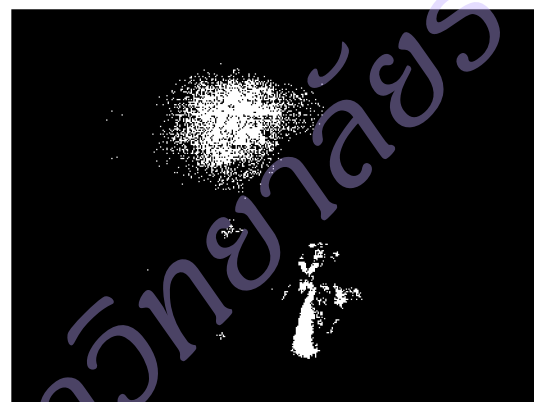
ภาคผนวก ญ

ภาพหุ่นมือประกอบการเล่านิทาน

ภาพหุ้่มือประกอบการเล่านิทาน

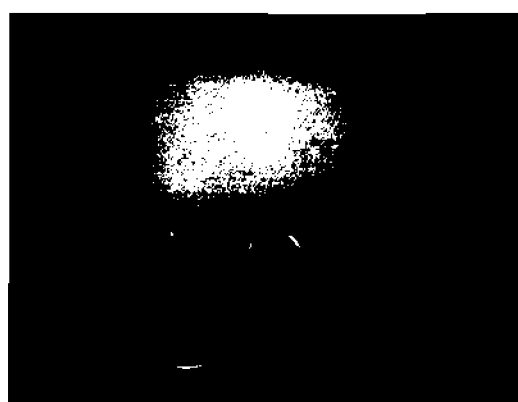
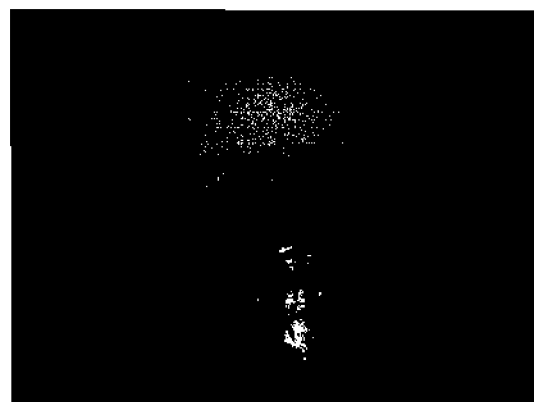

หุ้มือพีธีการ

กระต่ายน้อยจอมเกร

อันนี้ของฉัน

วัวดาวหลงทาง

คุณหมี่ใจดี

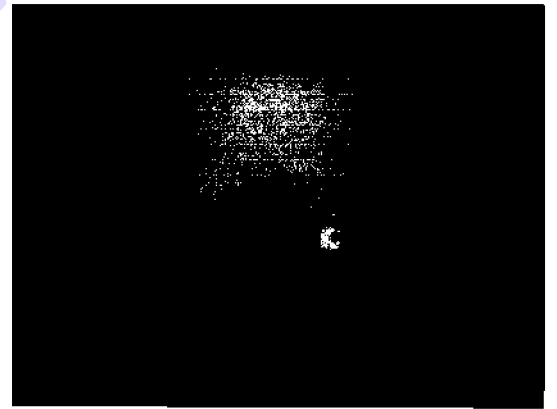
หनुเต็นระบำสั่มตำป็อก ป็อก

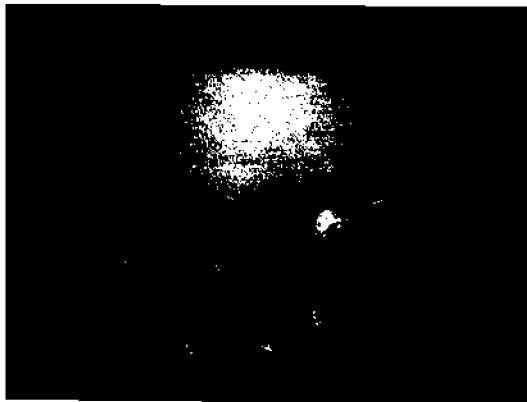
ลुकเป็ดกับลुकไก้

ลิ่งน้อยขอโทษ

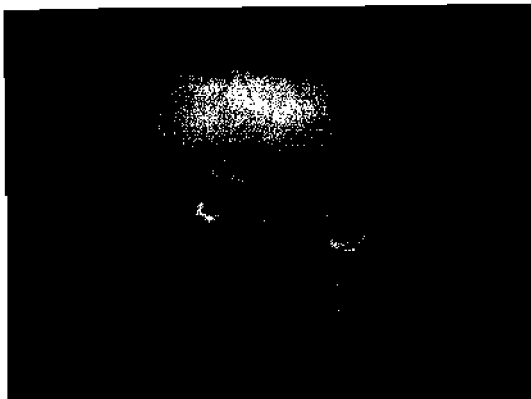
หมูน้อยช่างคิด

แบ่งกันนะ

สี่สหายผจญภัย

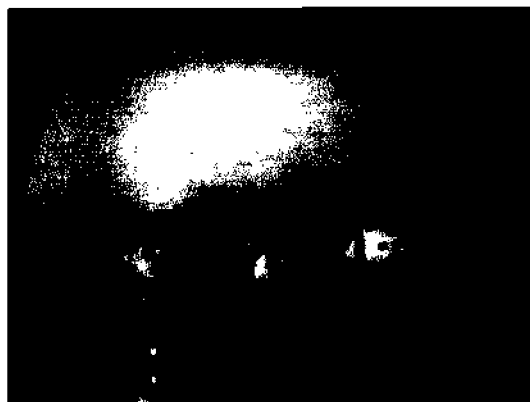
นางฟ้ากับดอกไม้เจ็ดสี

ลูกเปิดที่หายไป

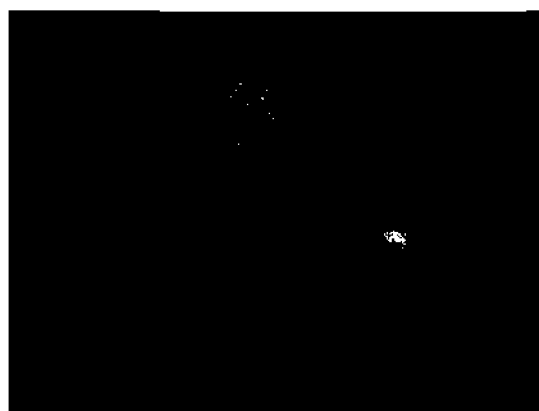
ตุ้ตตุ้กับตุ้ตตุ้

ลูกหมูป่าเจ้าปัญญา

สิงโตผู้มีคุณ

หมูน้อยขี้หวง

ต้นข้าวยักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อสกุล	นางสาวสมใจ พวงมาลี
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2518
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 1 หมู่ 7 ตำบลกระเสี้ยว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดยางนอน ตำบลยางนอน อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2539 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. 2550 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี